EESTI VABARIIGI

VANNUTATUD ADVOKAATIDE NÕUKOGU

1927. AASTA

ARUANNE.

EESTI VABARIIGI

VANNUTATUD ADVOKAATIDE NÕUKOGU

1927. AASTA

ARUANNE.

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisuse trükikoda, Pikk t. 2.
1928

Sisu.

		Lhk.
I.	Vannutatud advokaatide Nõukogu ja vannutatud advokaatide ning nende abide koosseisud	5
	Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas asuvate vann. advokaatide ja nende abide nimekiri	6
	Sama Tartu-Võru Rahukogu ringkonna kohta	16
	Sama Rakvere-Paide Rahukogu ringkonna kohta	20
	Sama Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkonna kohta	22
II.	Advokaatide määramine vaesuse õiguse põhjal	24
III.	Distsiplinaar asjad	24
IV.	Vannutatud advokaatide Nõukogu Tartu osakond . . .	76
V.	Vannutatud advokaadi abide juriidilised konverentsid .	79
	Konverentside kodukord	80
	Konverentside aruanded	82
	Vann. adv. M. Punga nimelise kapitaali kasutamise määrused	83
VI.	Numerus clausus'e ja sunduslikkude kaitsmise ning asjade ajamise küsimused	84
VII.	Nõukogu 1927. a. sissetulekute ja väljaminekute aruanne ja bilanss	91
VIII.	Nõukogu 1928. a. eelarve	92

I. Vannutatud advokaatide Nõukogu ja vannutatud advokaatide ning nende abide koosseisud.

Vannutatud advokaatide üldkoosolekul 27. jaanuaril 1927. a. valiti vannutatud advokaatide Nõukogu järgmises koosseisus: esimees A. Maurer, abiesimees V. Johanson ja liikmed: E. Eeck, R. Eliaser, K. Baars ja F. Karlson.

1927. aasta jooksul pidas Nõukogu 41 koosolekut ja otsustas kokku 552 asja.

1. jaanuariks 1927. a. oli vannutatud advokaate nimekirjas 105.

1927. aasta jooksul on Nõukogu poolt vastu võetud vannutatud advokaatideks 14 isikut. Vastuvõetute hulgast olid varemalt: a) vannutatud advokaatideks — 2 (Joh. Sepp ja Jaan Teemant); b) vannutatud advokaatide abideks — 8 (Ed. Hasselblatt, H. Sumberg, Ed. Villmann, R. Kuuskmann, J. Madisson, O. Böhtlingk, J. Sapas, F. Rosenberg) ja c) kohtuteenistuses — 4 (H. Mölder, J. Elerz, F. Husen, J. Toodo).

Aasta jooksul on lahkunud vann. advokaatide hulgast — 3. Lahkumise põhjuseks oli: 2 juhtumisel — riigiteenistusse astumine (T. Kalbus, O. Strandmann), 1 juhtumisel — vannutatud advokaatide hulgast distsiplinaar korras väljaheitmine.

1. jaanuariks 1928. a. oli vannutatud advokaate kokku 116.

1. jaanuariks 1927. a. oli vannutatud advokaatide abisid nimekirjas 157.

Aasta jooksul on Nõukogu poolt vastu võetud vannutatud advokaatide abideks 68 isikut (H. Ainson, E. Vogdt, H. Levin, B. Kropmann, G. Gabriel, P. Pohla, V. Hampf, M. Matson, J. Schneering, O. Stackelberg, A.

Ennemuist, J. Pekarevitsch, Ed. Mäll, J. Tuul, L. Õsso, J. Treufeldt, G. Valter, O. Luck, V. Grünthal-Poska, S. Valentin, L. Thomson, H. Maikalu, J. Liit, R. Gernhardt, J. Kanger, E. Rumm, E. Käige, V. Laansoo, K. Kondas, R. Vreemann, G. Kudrävtsev, R. Paas, J. Pärson, Ed. August, E. Federmann, J. Järv, B. Methusalem, A. Käärik, A. Plaks, J. Maise, A. Krooni, P. Varest, A. Anderkopp, E. Reial, V. Siil, R. Viederfeldt, L. Tretjakevitsch, J. Anderson, M. Kivimaa, A. Jukk, J. Mitnits, G. Silberberg, R. Mathiesen, B. Klaarmann, A. Estam, K. Starkov, A. Jürmann, J. Kleesment, A. Leppik, A. Terras, N. Horn,

Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas asuvate

Järjek. № №	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
1.	22. VIII. 1919. a.	Aronson, Johan
	24. VIII. 1923. a.	a b i d: Tiidt, Alfred
	23. II. 1925. a.	Jürmann, Endel
	14. VIII. 1925. a.	Tupits, Artur
	23. VI. 1920. a.	Pallas, Aleksander,
	28. IV. 1927. a.	Paas, Roman
2.		Beek, Artur
	30. IX. 1922. a.	a b i d: Pint, Valter
	7. VI. 1926. a.	Riim, Viktor
	17. VI. 1926. a.	Ruus, Harry
	15. XII. 1926. a.	Tammist, Anna
3.	8. X. 1919. a.	Birkenberg, Roman
	4. IX. 1926. a	a b i d: Tikkas, Lovell
	12. X. 1927. a.	Gernhardt, Robert
4.	22. VIII. 1919. a.	Bock, Maks
5.	12. VI. 1922. a.	Bock, Valdemar
	3. VII. 1923. a.	a b i: Öelschlägel, Harald
6.	22. XI. 1924. a.	Bremen, Siegfried
7.	14. VIII. 1925. a.	Baggehufvudt, Nikolai
8.	27. X. 1899. a.	Daugull, Johann,
	9. III. 1925. a.	a b i: Erbe, Eugen
9.	1. XII. 1922. a.	Demkin, Ivan
10.	8. IV. 1923. a.	Eeck, Erich
	22. XI. 1924. a.	a b i d: Kudeberg, Voldemar
	28. X. 1926. a.	Härm, Gustav

H. Vehrberg, R. Goldberg, S. Krutikova, R. Kallas, R. Kork, A. Grünbaum ja K. Kornel).

Aasta jooksul on lahkunud vannutatud advokaatide abide hulgast 22. Neist on: a) vastu võetud vannutatud advokaatideks—8; b) surma läbi lahkunud—3 (C. Vinkler, B. Hagemann, K. Huul); c) riigiteenistusse astunud — 7 (P. Erg, A. Matto, J. Kanger, J. Maise, J. Tulf, A. Narusk, J. Holberg); d) omal palvel lahkunud — 4 (R. Tikmann, J. Kropmann, H. Vihalem, M. Ostrat).

1. jaanuariks 1928. a. oli vannutatud advokaatide abisid kokku 203.

vannutatud advokaatide ja nende abide nimekiri.

Elukoht	Telefoni №№
Tallinn, Estonia p. nr. 23—2	28-41.
„ S. Roosikrantsi nr. 10	31-44.
„ Tatari t. nr. 1—2	2-72.
„ Pikk t. nr. 40	48.
„ Kordese t. nr. 4	
Lihula alevis.	
Tallinn, Harju t. nr. 43	33-45.
„ Harju t. nr. 34	
„ Harju t. nr. 36	
„ Harju t. nr. 43	33-45.
„ Narva mnt. nr. 19	14-50.
„ Viru t. nr. 1	16-00.
„ Viru t. nr. 1	16-00.
„ Viru t. nr. 1	16-00.
„ Viru t. nr. 9	11-18.
„ Viru t. nr. 9	11-18.
Haapsalus, Viedemanni t. nr. 28	
Tallinn, Lai t. nr. 12	4-51.
„ Viru t. nr. 9	
„ Lai t. nr. 32	11-18.
„ Lai t. nr. 32	10-91.
„ Vene t. nr. 17	33-71.
„ S. Karja t. nr. 18.	12-53 (kontor). 29-57 (kodus).
„ Kinga t. nr. 10	
Keila alevis	Keila 22.

Järjek. № №	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
	28. IV. 1927. a.	Pärson, Jüri
	30. XII. 1927. a.	Kork, Rein
11.	23. I. 1916 a.	Eliaser, Rein
	14. VIII. 1925 a.	a b i d: Talts, Gustav
	14. VIII. 1925. a.	Pärtelpoeg, Hugo
	19. IV. 1926. a.	Melts, Boris
	4. IX. 1926. a.	Kippel, Viktor
	28. II. 1927. a.	Matson, Marianna
	21. VII. 1927. a.	Varest, Peeter
	22. XII. 1927. a.	Kornel, Karl
12.	10. III. 1927. a.	Elerz, Johannes
13.	21. IV. 1923. a.	Erjapea, Hans
	28. IX. 1925. a.	a b i d: Hallik, Konstantin
	27. V. 1927. a.	Methusalem, Bernhard
14.	3. III. 1920. a.	Gorschkov, Ivan
	6. X. 1920. a.	a b i d: Gutkin, Heinrich
	26. X. 1927. a.	Starkov, Konstantin
	22. XII. 1927. a.	Krutikova, Sinaida
15.	7. VI. 1926. a.	Grün, Aleksander
16.	24. X. 1921. a.	Gurevitsch, Abram
	10. III. 1927. a.	a b i: Pekarevitsch, Jakob
17.	10. I. 1920. a.	Haho, Kristjan
	3. VII. 1923. a.	a b i: Kalm, Jüri
18.	8. XII. 1899. a.	Hirsch, Martin
19.	10. VI. 1909. a.	Johanson, Viktor
	17. III. 1923. a.	a b i d: Frank, Felix
	27. IV. 1925. a.	Rinne, Karlos
	29. XII. 1925. a.	Johnson-Kickelbach, Julia
	11. VIII. 1927. a.	Viederfeldt, Roman
	1. V. 1919. a.	Keller, Roman
20.	16. X. 1910. a.	Jürine, Tõnis
	17. IX. 1921. a.	a b i d: Arro, Johan
	3. II. 1922. a.	Päi, Tõnis
	25. III. 1922. a.	Ott, August
	17. VI. 1926. a.	Vaher, Andreé
21.	30. VII. 1920. a.	Jürmann, Ernst
	15. X. 1923. a.	a b i d: Erik, August
	15. XII. 1927. a.	Terras, Artur-Martin,
	30. XII. 1927. a.	Kallas, Rudolf

Elukoht	Telefoni №№
Tallinn, Estonia p. nr. 15—1.	21.
„ Toom-Kuninga t. nr. 16—3	
„ Jaani t. nr. 6—10	8-90.
Viljandis, Lutsu t. nr. 6	Viljandi nr. 166.
Tallinn, Jaani t. nr. 6	
Haapsalu, Karja t. nr. 8	
Tallinn, Laulupeo t. 15	20-40.
„ S. Pärnu mnt. nr. 16	
Kuresaares, Uus t. nr. 14	
Nõmmel, Õie t. nr. 32	
Tallinn, Lai t. nr. 12	
„ Kuninga t. nr. 2	
„ Niguliste t. nr. 11—6-a	10-33.
„ Harju t. nr. 22	
„ Viru t. nr. 21	{ 16-87 (kontor). { 14-43 (kodus).
„ Viru t. nr. 4	15-89.
„ Vene-Balti tehas nr. 60—3.	
„ Vene t. nr. 20—9	
„ Vaksali p. nr. 3	32-85.
„ S. Karja t. nr. 10	7-22.
„ Maneeshi t. nr. 2	
„ Lai t. nr. 12	{ 4-51 (kontor). { 5-46 (kodus).
„ Kuninga t. nr. 3	25-92.
„ Lai t. nr. 20	17-13.
„ Vana-Viru t. nr. 15	2-39.
Narvas, Mäe tän. nr. 6	Narva 104.
Tallinn, Vana-Viru t. nr. 15	2-39.
„ S. Roosikrantsi t. nr. 10.	
„ Viru t. nr. 14—8	25-05.
„ Kentmanni t. nr. 16-a	
„ Vanaturg nr. 1	26-25.
„ Falki tee nr. 6	8-34.
„ Voorimehe t. nr. 7	
„ Rataskaevu t. nr. 22	2-00.
Tapa, Apteegi t. nr. 4	Tapa 21.
Tallinn, Uus t. nr. 3	14-25.
„ V. Posti t. nr. 8—1.	92.
„ Kopli t. nr. 6—1	
„ Tatari t. nr. 6-a	

Järjek. № №	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
22.	2. XII. 1926. a.	Kann, Aleksander
	22. IX. 1927. a.	a b i: Silberberg, Gerhardt
23.	1. III. 1926. a.	Kaznelson, Wulf
24.	20. XI. 1889. a.	Koch, Edgard
25.		Koch, Hermann
	11. XI. 1925. a.	a b i: Koch, Gert
26.	3. II. 1922. a.	Kress, Gerhard
	11. III. 1925. a.	a b i d: Hartge, Osvald
	15. V. 1926. a.	Knüpffer, Rudolf
	17. VI. 1926. a.	Rosen, Voldemar
	19. I. 1927. a.	Vogt, Eberhard
	5. V. 1927. a.	Thomson, Lothar
27.	11. III. 1926. a.	Kromel, Hermann
28.	31. III. 1927. a.	Kuuskmann, Rudolf
29.	8. X. 1919. a.	Lelle, Aleksei
30.	2. III. 1923. a.	Lensin, Eduard
31.	6. II. 1926. a.	Lemonius, Robert
32.	3. I. 1925. a.	Linnasaar, Mihkel
33.	1910. a.	Limberg, Balduin
	15. X. 1923. a.	a b i d: Levin, Schmuila
	5. V. 1927. a.	Valentin, Salme
34.	22. XII. 1922. a.	Margk, Valter
	9. VII. 1925. a.	a b i: Hunnius, Edmund
35.	20. V. 1920. a.	Maurer, Alfred
	21. XI. 1921. a.	a b i d: Huene, Theodor
	22. XII. 1922. a.	Puusepp, Martin
	3. VII. 1923. a.	Kütt, Gustav
	4. IX. 1926. a.	Roman, Helmut
	11. VIII. 1927. a.	Tretjakevitsch, Leonid
36.	10. X. 1898. a.	Maydell, Bernhard
	19. VIII. 1924. a.	a b i: Maydell, Ernst
37.	4. IX. 1926. a.	Maydell, Ludwig
38.	30. VI. 1927. a.	Madisson, Johannes
39.	12. XII. 1915. a.	Meder, Leopold
	21. XI. 1921 a.	a b i: Heinrichsen, Ernst
40.	17. XI. 1920. a.	Mickfeldt, Konstantin
41.	19. I. 1927. a.	Mölder, Hugo
	22. XII. 1927. a.	a b i: Vehrberg, Heinrich
42.	5. V. 1920. a.	Nirk, Alfred

Elukoht	Telefoni №№
Tallinn, Süda t. nr. 3	20-97.
„ Koidula t. nr. 30	
„ Vene t. nr. 7	
„ Vene t. nr. 6	29-41.
Tallinn, Pikk t. nr. 6	15-69.
„ Pikk t. nr. 6	15-69.
„ Vana-Viru t. nr. 15	2-39.
„ Lai t. nr. 28.	
Rakveres, Tallinna t. nr. 8	
Haapsalus, Lossi t. nr. 18	
Tallinn, Masina t. nr. 8	
Paides, Tallinna t. nr. 22	
Tallinn, S. Karja t. nr. 4	43-62.
„ Vanaturg nr. 1	26-25.
„ V. Tartu mnt. nr. 2—2	97.
„ Niguliste t. nr. 20	
„ Harju t. nr. 39	
„ Kuninga t. nr. 2	
„ V. Karja t. nr. 1	15-17.
„ Viru t. nr. 12	
„ Lai t. nr. 12	4-51. 20-98.
„ Lai t. nr. 19	14-92.
„ Viru t. nr. 18	9-77.
Nõmme, Uus t. nr. 3	
Tallinn, Kinga t. nr. 8—5	4-25.
„ Jaani t. nr. 6—8	
„ Vanaturg nr. 1	
Nõmme, Pärnu mnt. nr. 138-a.	
Tallinn, Pikk t. nr. 37	7-55.
„ Pikk t. nr. 37	7-55.
„ Lai t. nr. 32	
„ Narva mnt. nr. 42-a	20-33.
„ Viru t. nr. 15	30-97.
Kuresaares, Kubermangu t. nr. 11	
Tallinn, Terase t. nr. 5	
„ Estonia p. nr. 15	21.
„ Estonia p. nr. 15	21.
„ S. Karja t. nr. 3	7-69.

Järjek. №№	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
43.	21. IV. 1923. a.	Nottbeck, Hermann
	29. V. 1925. a.	a b i d: Nottbeck, Eduard
	28. IX. 1925. a.	Nottbeck, Arvid
	28. IX. 1925. a.	Vrangell, Moritz
44.	26. I. 1921. a.	Paabo, Rudolf
	22. III. 1924. a.	a b i d: Liik, Verner
	27. IX. 1926. a.	Mõttus, Jakob
45.	22. XII. 1922. a.	Palu, Bernhard
46.	8. XII. 1920. a.	Peet, August
	19. VIII. 1924. a.	a b i: Susi, Arnold
47.	27. XI. 1923. a.	Peterson, Paul
	2. XII. 1926. a.	a b i d: Hanson, Harald
	3. X. 1927. a.	Klaarmann, Bernhard
48.	18. VI. 1925. a.	Petrov, Anatoli
	19. I. 1927. a.	a b i: Levin, Haim
49.	28. III. 1923. a.	Piip, Ants
	11. VIII. 1927. a.	a b i d: Anderkopp, Ado
	31. III. 1927. a.	Treufeldt, Jaan
50.	24. X. 1921. a.	Poom, Evald
	22. X. 1925. a.	a b i: Soobik, Simu
51.	5. VI. 1906. a.	Poska, Gabriel
	24. VIII. 1923. a.	a b i d: Paul, Sergei
	28. II. 1927. a.	Ennemuist, Aleksander
52.	14. VIII. 1925. a.	Pung, Mihkel
	2. VI. 1927. a.	a b i d: Mettikas, Rudolf
	27. IX. 1926. a.	Schliefstein, Malka
	30. XII. 1927. a.	Grünbaum, Adam
53.	16. IV. 1921. a.	Reisik, Peeter
	27. IX. 1926. a.	a b i: Fiskar, Manfred
54.	1. VII. 1926. a.	Rei, August
	31. V. 1926. a.	a b i d: Ever, Valter
	3. X. 1927. a.	Kleesment, Johannes
55.	7. XI. 1921. a.	Riesenkampf, Aleksander
56.	12. V. 1927. a.	Rosenberg, Friedrich
57.	10. I. 1920. a.	Ruubel, Peeter
	1. XII. 1922. a.	a b i d: Vellner, Ferdinand
	25. V. 1925. a.	Schidlovski, Sergei
	5. V. 1927. a.	Grünthal-Poska, Veera
	28. IX. 1925. a.	Mühlberg, Eduard

Elukoht	Telefoni №№
Tallinn, S. Karja t. nr. 7	31-26.
„ Jaani t. nr. 9	24-45.
„ S. Karja t. nr. 7	31-26.
„ Tõnismägi nr. 5	
„ V. Posti t. nr. 7	8-39.
„ Uus t. nr. 20—9	
„ Lembitu t. nr. 25	
„ Viru t. nr. 3—3	
„ Jaani t. nr. 6	93.
„ Jaani t. nr. 6—15	
„ V. Posti t. nr. 7	33-66. 28-20.
„ Liivalaia t. nr. 34-b	18-43.
„ S. Karja t. nr. 9	
„ Viru t. nr. 12	13-41.
„ S. Tartu mnt. nr. 25	16-33.
„ Vanaturg nr. 1	66.
„ S. Karja t. nr. 18	7-52.
„ Õle t. nr. 35—2	
„ Kullasepa t. nr. 7	
„ Lai t. nr. 39	
„ Niguliste t. nr. 16—2	8-31.
„ Nunne t. nr. 8—1	28-16.
„ Uus tän. nr. 16	
„ Jaani t. nr. 6	7-11.
Lihula alevis	
Tallinn, Viru t. nr. 4—4	15-12.
„ Vene t. nr. 20—2	
„ Jaani t. nr. 9	13-91.
Keila alevis	Keila 21.
Tallinn, Luise t. nr. 17,	3-06.
„ Jaani t. nr. 6, kontor	5-31.
„ S. Karja t. nr. 15	13-05.
„ Kotzebue t. nr. 12	
„ Scheel'i pangamajas	24-94.
„ S. Karja t. nr. 3.	9-06.
Tallinn, Harju t. nr. 45	6-31.
„ Vene t. nr. 16	4-15.
Kuresaare raekoda	
Tallinn, Vabaduspuiestee nr. 4	
„ Suur-Karja t. nr. 18—12	15-48.

Järjek. №№	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
58.	24. I. 1925. a.	Rõuk, Theodor
	18. VI. 1925. a.	a b i d: Brandt, Boris
	14. VIII. 1925. a.	Suurkivi, August
	14. VIII. 1925. a.	Pahla, August
	28. X. 1926. a.	Sirk, Artur
59.	5. I. 1927. a.	Sapas, Johann
60.	26. II. 1900 a.	Sievers, Heinrich
61.	22. VI. 1921. a.	Soosaar, Gerhard
	22. XI. 1924. a.	a b i d: Markovitsch, Bernhard
	29. V. 1925. a.	Kurfeldt, Marta
62.	12. XI. 1919. a.	Sorokin, Aleksei
	14. VIII. 1925. a.	a b i d: Teiss, Nikolai
	17. VI. 1926. a.	Jänes, Peeter
	4. IX. 1926. a.	Pavlov, Vladimir
	2. XII. 1926. a.	Sivitski, Boris
	29. VIII. 1927. a.	Anderson, Johannes
63.	31. X. 1922. a.	Stackelberg, Aleksander
	22. XI. 1924. a.	a b i d: Stackelberg, Andreé
	14. VIII. 1925. a.	Lutz, Oskar
64.	28. IX. 1922. a.	Stackelberg, Mathias
65.	24. IX. 1919. a.	Talts, Nikolai
	3. III. 1922. a.	a b i d: Villa, Theodor
	7. VII. 1927. a.	Krooni, August
66.	21. II. 1921. a.	Tannebaum, Ilmar
	17. X. 1923. a.	a b i d: Hirsch, Paul
	22. XI. 1924. a.	Kitzberg, August
	23. II. 1925. a.	Grossholm, Martin
67.	29. V. 1913. a.	Teemant, Jaan
68.	25. VIII. 1920. a.	Vassiljev, Nikolai
69.	11. XI. 192.5 a.	Wetter-Rosenthal, Berend
	28. II. 1927. a.	a b i: Schneering, Johannes
70.	25. II. 1927. a.	Villmann, Eduard

Elukoht	Telefoni №№
Tallinn, Harju t. nr. 45	23-86.
„ Nunne t. nr. 8—1	28-16.
Paides, Tallinna t. nr. 1	
Narva, Kreenholmi m. nr. 56	
Tallinn, Harju t. nr. 45	23-86.
„ Vanaturg nr. 1	26-25.
„ Lai t. nr. 12	20-98.
„ V. Viru t. nr. 15	2-39.
„ Vene t. nr. 7	13-13.
„ Paldiski mnt. nr. 3	
„ Viru t. nr. 18	3-63.
„ Vene t. nr. 7	13-13.
Raplas	
Tallinn, S. Karja t. nr. 2	
„ V. Kalamaja t. nr. 33-a	
„ Narva mnt. nr. 50	41-30.
„ S. Karja t. nr. 10	7-22.
„ Mäekalda t. nr. 21	
„ S. Karja t. nr. 10	
Kuresaares, Kubermangu t. nr. 10.	
Tallinn, Niguliste t. nr. 14—4	33-45.
Valk, Kesk t. nr. 15/17	Valk 33
Rakveres, Lai t. nr. 4	
Tallinn, Uus tän. nr. 3	14-25.
„ Müürivahe t. nr. 17	17-78.
„ Uus t. nr. 3	
„ Müürivahe t. nr. 17	4-92.
„ Estonia p. nr. 13—3	
„ Lai t. nr. 9	
„ Varblase t. nr. 3,	25-47.
„ Lai t. nr. 12, kontor	4-51.
Rakveres, Tallinna t. nr. 8	
V. Rõude asund., Martna vallas	

Järjek. №№	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
1.	18. XII. 1919. a.	Beick, Erich
2.	24. II. 1896. a.	Beick, Villem
3.	28. III. 1923. a.	Dormidontov, Sergei
	28. IX. 1925. a.	a b i: Peterson, Voldemar
4.	24. X. 1921. a.	Edelhaus, Maksim
	26. I. 1923. a.	a b i d: Post, Georg
	22. XI. 1925. a.	Lagus, Aleksander
	3. IX. 1924. a.	Schroeder, Felix
5.	16. XII. 1917. a.	Gens, Julius
6.	31. V. 1917. a.	Grau, Karl
	24. VIII. 1923. a.	a b i d: Sassian, Jüri
	3. IX. 1925. a.	Reimann, Hilda
	4. IX. 1926. a.	Grau, Ernst
	2. XII. 1926. a.	Märtson, Ervin
	5. V. 1927. a.	Maikalu, Hilda
7.	13. I. 1918. a.	Hartmann, Voldemar
	24. VIII. 1923. a.	a b i d: Taube, Aleksander
	9. III. 1925. a.	Mühlen, Erich
8.	28. II. 1920. a.	Hasselblatt, Verner
	21. V. 1921. a.	a b i: Pusik, Harald
9.	25. VIII. 1922. a.	Jans, Johan
	27. VIII. 1924. a.	a b i d: Martinson, Johannes
	7. VI. 1926. a.	Einer, Josephine
10.	10. I. 1925. a.	Jaska, Rudolf
	28. X. 1926. a.	a b i d: Sepp, Peeter
	2. XII. 1926. a.	Parts, Artur
	21. III. 1927. a.	Tuul, Johannes
11.	26. V. 1920. a.	Karlson, Ferdinand
	13. I. 1921. a.	a b i d: Sõõra, August
	27. III. 1926. a.	Suits, Helmi
	14. VII. 1925. a.	Ilus, Olinde
12.	8. XII. 1920. a.	Kriisa, Jaan
	14. VIII. 1925. a.	a b i d: Kapper, Karl
	4. IX. 1926. a.	Ojasson, Artur
	4. IX. 1926. a.	Tirro, Paul
	9. IX. 1927. a.	Jukk, August
	15. XII. 1927. a.	Horn, Nora
13.	24. II. 1923. a.	Maim, Nikolai

kogu ringkonnas.

Elukoht	Telefoni №№
Võrus, Karja t. nr. 28	
„ Tartu t. nr. 21	Võru 65.
Petseris, Pihkva t. nr. 25	
„ Võru t. nr. 19	
Tartus, Rüütli t. nr. 25	
„ Gildi t. nr. 3	4-28.
„ Rüütli t. nr. 25	
„ Hetseli t. nr. 2	
„ Suurturg nr. 15	2-13.
„ Suurturg nr. 7	4-53.
Võrus, Vabaduse t. nr. 13	
Tartus, Veski t. nr. 29	
Narva, Tallinna mnt. nr. 2	
Tartus, Vana t. nr. 8	7-98.
„ Suurturg nr. 3	
„ Küütri t. nr. 2	3-30.
Tallinn, S. Karja t. nr. 4	
Tartus, Vana t. nr. 2	
„ Tähe t. nr. 28	Tallinn 29-42.
„ Vana t. nr. 5	
„ Jakobi t. nr. 34	5-81.
Pärnus, Niida mõis	
Tartus, Tähe t. nr. 70	
„ Vallikraavi t. nr. 14	8-62.
„ Suurturg nr. 16	
Elvas	
Otepääl	46.
Tartus, Suurturg nr. 3	5-43.
„ Küüni t. nr. 1	
„ Kastani t. nr. 13	
„ Vallikraavi t. nr. 17—2	
„ Jaani t. nr. 1	1-23.
„ Tähe t. nr. 8	1-63.
„ Riia t. nr. 22	
Võrus, Aleksandri t. nr. 4	
Jõgeval	
Tartus, V. Kastani t. nr. 35—1	
„ Vabriku t. nr. 1	5-33.

Järjek. №№	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
14.	15. XII. 1926. a.	Naaris, Hugo
	24. VIII. 1923. a.	a b i d: Leps, August
	27. VIII. 1924. a.	Viirmann-Kanemägi, M.
15.	24. X. 1921. a.	Nasarov, Aleksei
	4. IX. 1926. a.	a b i d: Varrol, Artur
	7. VII. 1927. a.	Plaks, August
16.	17. XI. 1920. a.	Ostrat, Juhan
	19. VIII. 1924. a.	a b i d: Martinov, Paul
	23. II. 1925. a.	Kanemägi, Theodor
17.	10. I. 1920. a.	Olesk, Lui
	13. I. 1921. a.	a b i d: Õsso, Ernst
	25. VIII. 1922. a.	Karlson, Friedrich
	21. X. 1922. a.	Villmann, Nikolai
	24. VIII. 1923. a.	Kuusk, Johann
	17. VI. 1926. a.	Kongo, Konrad
	21. III. 1927. a.	Osso, Leonhard
	28. IV. 1927. a.	Kudrävtsev, Georgi
	6. II. 1926. a.	Niit, Boris
18.	22. XII. 1922. a.	Pikk, Karl
	27. XI. 1923. a.	a b i d: Soom, Eduard
	21. I. 1926. a.	Eglit, Osvald
	27. IX. 1926. a.	Blumberg, Konstantin
	11. III. 1926. a.	Laurits, Mihkel
	11. IV. 1927. a.	Vreemann, Richard
19.	4. IX. 1919. a.	Rüütli, Oskar
	28. IX. 1925. a.	a b i d: Nieländer, Adalbert
	27. II. 1926. a.	Kongas, Hans
	11. III. 1926. a.	Lillioja, Eduard
	19. I. 1927. a.	Ainson, Hans
	5. V. 1927. a.	Käärik, August
20.	13. I. 1918. a.	Schmidt, Arved
	19. IV. 1926. a.	a b i: Sepp, Boris
21.	28. IV. 1920. a.	Sild, Karl
	25. VIII. 1922. a.	a b i: Tekkel, Evald
22.	5. V. 1920. a.	Sepp, Johann
	26. X. 1927. a.	a b i: Jürmann, August
23.	19. IV. 1919. a.	Sumbak, Hugo
	2. VI. 1927. a.	a b i: Rumm, Erich
24.	10. III. 1927. a.	Sumberg, Hermann
	11. VIII. 1927. a.	a b i d: Siil, Voldemar
	18. XII. 1925. a.	Päss, Maks

Elukoht	Telefoni №№
Tartus, Suurturg nr. 14	4-62.
Rakveres, Tallinna t. nr. 12	208.
Tartus, Kroonuaia t. nr. 10	
Petseris, Alamäe t. nr. 7	
„ Võru t. nr. 5	73.
Võrus, Liiva t. nr. 27	
Tartus, Rüütli t. nr. 3	1-18.
Elvas	83.
Tartus, Rüütli t. nr. 3	5-95.
„ Rüütli t. nr. 11	8-92.
Valk, Kesk t. nr. 15/17	1-16.
Tartus, Peterburi t. nr. 4	
Tallinn, Voorimehe t. nr. 7	
Narva, Suur t. nr. 13	2-13.
Tartus, Tähe t. nr. 42	
Valk, Kesk t. nr. 15/17.	1-16.
Mustvees	
Otepääs	
Tartus, Raatuse t. nr. 14	10-78.
„ Raatuse t. nr. 14	
Jõgeval	
Võrus, Tartu t., õpetajatemajas	
Valk, Kesk t. nr. 27.	
Võrus, Jüri t. nr. 20	1-67.
Tartus, Suurturg nr. 3	5-43.
„ Lutsu t. nr. 16	2-36.
Põltsamaa	74.
Valk, Kesk t. nr. 15/17	
Tartus, Suurturg nr. 3	
„ Raatuse t. nr. 10	
„ Lossi t. nr. 9	
Mustvees.	
Tartus, Rüütli t. nr. 4.	8-12.
„ U. Kastani t. nr. 12	
Tartus, Küüni t. nr. 1	6-84.
„ Veski t. nr. 61	
„ Tiigi t. nr. 27	8-40.
Räpinas	
Tartus, Promenaadi t. nr. 7	3-61.
„ Lihaturg nr. 7	
„ Promenaadi t. nr. 7	3-61.

Järjek. №№	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
	26. X. 1927. a.	Estam, Aleksander
	22. IX. 1927. a.	Mitnits, Johannes
25.	27. XI. 1923. a.	Stackelberg, Valter
	31. III. 1927. a.	a b i: Valter, Guido
26.	6. II. 1908. a.	Tarrask, Roman
	22. XII. 1922. a.	a b i d: Hirschfeldt, Friedrich
	15. XII. 1926. a.	Kako, Paul
	19. I. 1927. a.	Kropmann, Boris
	31. III. 1927. a.	Luck, Otto
27.	9. I. 1922. a.	Vohlfeil, Maks
	22. XI. 1924. a.	a b i d: Brock, Arved
	27. II. 1926. a.	Lange, René

Rakvere-Paide Rahu-

Järjek. №№	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
1.	21. III. 1927. a.	Hasselblatt, Eduard
	27. V. 1927. a.	a b i: Federmann, Egon
2.	10. III. 1927. a.	Husen, Friedrich
	10. III. 1927 a.	a b i: Mäll, Eduard
3.	17. VI. 1926. a.	Krafft, Walter
4.	8. XI. 1924. a.	Kruuse, Nikolai
	15. XII. 1926. a.	a b i: Lindeberg, Johan-August
5.	27. VII. 1921. a	Kutti, Martin
	24. II. 1923. a.	a b i d: Mägi, Wiegand
	11. III. 1926. a.	Osmann, Alfred
	4. IX. 1926. a.	Speek, Mihkel
6.	14. I. 1926. a.	Tomberg, Viktor
	15. V. 1926. a.	a b i d: Treial, Hugo
	10. II. 1927. a.	Gabriel, Gottfried
	17. XI. 1927. a.	Leppik, Andreas

Elukoht	Telefoni №№
Tartus, Vana t. nr. 1	
„ Viljandi t. nr. 1	
„ Vana t. nr. 2	
„ Vana t. nr. 2	
„ Vana t. nr. 7	7-93.
„ Rüütli t. nr. 8-b	
„ Promenaadi t. nr. 9	
„ Holmi t. nr. 1.	
„ Veski t. nr. 47	
„ Küütri t. nr. 3	7-28.
„ Karlova t. nr. 17	
„ Poodi t. nr. 3	6-51.

kogu ringkonnas.

Elukoht	Telefoni №№
Rakveres, Parkali t. nr. 7	184.
„ Pikk t. nr. 22	
Narva, Aia t. nr. 9	
„ Peetri pl. nr. 7—2	
Paides, Tallinna t. nr. 22	
Rakveres, Pikk t. nr. 13	122.
Väike-Maarjas	146.
Rakveres, Pikk t. nr. 46	
„ Pikk t. nr. 46	169.
„ Parkali t. nr. 2	33.
Narvas, Tallinna mnt. nr. 94	228.
Paides, Turuplats nr. 5	
Tartu, Aleksandri t. nr. 3	65.
Järva-Jaanis	
Paides, Pikk t. nr. 9	

Järjek. №№	Vastuvõtmise aeg	Liignimi ja nimi
1.	16. V. 1924. a.	Baars, Kaarel
	14. VIII. 1925 a.	a b i d: Tikko, Hermann
	20. VII. 1925 a.	Telg, Paul
	25. XI. 1926 a.	Hunt, Reinhold
	28. IV. 1927 a.	August, Eduard
	22. XII. 1927 a.	Goldberg, Rudolf
2.	29. VIII. 1927 a.	Böthlingk, Oskar
3.	19. VIII. 1915 a.	Jung, Artur
	12. IV. 1923. a.	a b i d: Konno, Evald
	10. II. 1927. a.	Pohla, Paul
4.	6. V. 1919. a.	Käärik, Eugen
	30. VI. 1927. a.	a b i d: Kondas, Karl
	28. X. 1926. a.	Põderson, Johannes
5.	3. III. 1920 a.	Kuusner, Hugo
	2. VI. 1927. a.	a b i: Käige, Elmar
6.	12. VI. 1903. a.	Leesment, Jaan
	27. II. 1926. a.	a b i d: Tõnisson, August
	7. VI. 1926. a.	Sutt, Johan
	27. V. 1927. a.	Järv, Johan
	3. X. 1927. a.	Mathiesen, Roman
7.	10. XI. 1912. a.	Leik, Osvald
	4. IX. 1926. a.	a b i d: Ott, Johannes
	5. V. 1927. a.	Liit, Jüri
	11. VIII. 1927. a.	Reial, Eugen
8.	30. VII. 1920. a.	Reimann, Hugo
	27. II. 1926. a.	a b i: Johanson, Helene
9.	27. XI 1923. a.	Schoeler, Evald
	4. X. 1926. a.	a b i d: Tammann, Aksel
	28. X. 1926. a.	Tallo, Jaan
	28. II. 1927. a.	Hampf, Verner
	28. II. 1927. a.	Stackelberg, Olaf
10.	12. XI. 1919. a.	Soots Hans
	30. VI. 1927. a.	a b i d: Laansoo, Voldemar
	9. IX. 1927. a.	Kivimaa, Martin
11.	4. IX. 1926. a.	Stillmark, Maks
12.	23. VI. 1920. a.	Tamberg, Hugo
	4. X. 1926. a.	a b i d: Kass, Martin
	9. II. 1925. a.	Villmann, Eugen
13.	28. IV. 1927. a.	Toodo, Jaan

kogu ringkonnas.

Elukoht	Telefoni №№
Viljandis, Lossi t. nr. 22	97.
„ Lossi t. nr. 22	97.
Mõisaküla	19.
Viljandis, Tallinna t. nr. 28	
„ Lossi t. nr. 22	
„ Lembitu p. nr. 7	
Pärnus, Uus t. nr. 6	3-66.
Viljandis, Jakobsoni t. nr. 19	1-19.
„ Jakobsoni t. nr. 12	1-43.
Tõrva	
Viljandis, Posti t. nr. 9	
Tartus, Lodja t. nr. 17	
Põltsamaa, Jõgeva mnt. nr. 30	
Pärnus, Passieti nr. 4	32.
„ V. Kuke t. nr. 19	
„ Aia t. nr. 6	25.
„ Jänesselja nr. 13	
Viljandis, Tartu t. nr. 14	38.
Pärnus, Kuninga t. nr. 22	
„ Rüütli t. nr. 51	
Viljandis, Tartu t. nr. 9	
Suur-Jaani, Tallinna t. nr. 7	
Pärnus, Rähna t. nr. 8	
Võisiku vald	
Pärnus, Aia t. nr. 8	1-98.
Viljandis, Uueturu t. nr. 4	
„ Posti t. nr. 17	2-04.
Pärnus, S. Sepa t. nr. 11	
„ S. Sepa t. nr. 3	
Tartus, Riia t. nr. 3	
Tallinn, Pikk t. nr. 62	
Viljandis, Lossi t. nr. 31	1-48.
„ Tartu t. nr. 4	
„ Tartu t. nr. 15	
Põltsamaa	
Viljandis, Lossi t. nr. 22	1-80.
Mõisaküla, Pärnu t. nr. 23	
Pärnus, Rüütli t. nr. 29	
Viljandis, Jakobsoni t. nr. 19	

II. Advokaatide määramine vaesuse õiguse põhjal.

Vaesuse õiguse põhjal advokaatide määramise kohta on sisse tulnud aasta jooksul 128 palvet. Neist on Nõukogu poolt rahuldatud 104 palvet, tagajärjeta jäetud 24 palvet.

Vaesuse õiguse põhjal võõraste asjade ajamisest ja kohtu määramisel kaitsmisest on Nõukogu poolt aasta jooksul vabastatud vanaduse ja haiguse tõttu 3 vannutatud advokaati (N. Vassiljev, R. Lemonius ja N. Baggehufvudt).

III. Distsiplinaar asjad.

Eelmisest aastast jäid otsustamata 20 distsiplinaar asja. Aasta jooksul on sisse tulnud 65 distsiplinaar asja. Neist on Nõukogu poolt otsustatud 72 distsiplinaar asja; otsustamata jäänud 12 distsiplinaar asja.

Distsiplinaar asjus on otsustatud: a) distsiplinaar toimetust mitte alustada — 4 asjas; b) tagajärjeta jäetud kaebused — 21 asjas; c) läbi vaatamata jäetud — 7 asja; d) ära lõpetatud — 2 asja; e) kohustatud üleliigseid nimelaudi maha võtma — 1 asjas; f) kohustatud volikirja kliendile tagasi andma — 2 asjas; g) kohustatud vastuvõtmise kohta Otepääl likvideerima — 1 asjas; h) kohustatud veksleid kliendile tagasi andma — 2 asjas; i) kohustatud kliendile teateid andma — 2 asjas; k) kohustatud kliendile raha tagasi maksma — 2 asjas; l) ära seletada mitteõige tegevus — 6 asjas; m) hoiatus avaldatud — 1 asjas; n) noomitus avaldatud — 5 asjas; o) ära keelatud advokaadi kohuste täitmine — 14 asjas (1 aastaks — 1 asjas, 8 kuuks — 1 asjas, 6 kuuks — 3 asjas, 4 kuuks — 1 asjas, 2 kuuks — 1 asjas, 1 kuuks — 4 asjas, 2 nädalaks — 3 asjas); p) seisusest välja heidetud — 2 asjas.

1927. aastal läbivaatamisel olnud distsiplinaar asjus määras Nõukogu alljärgnevad otsused aruandes avaldada.

1.

16. juunil 1927. a. Vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees A. Maurer; liikmed — E. Eeck ja R. Eliaser, vaatas läbi vannutatud advokaat X. kaebuse vannutatud advokaat N. tegevuse peale ja leidis järgmist:

Kirjaga 3. aprillist 1927. a. (peaks olema 3. maist 1927. a., mil päeval ta ka ära antud) on vannutatud advokaat X. Nõukogule teatavaks teinud järgmise vahejuhtumise: tema, X., kaitsenud vann. adv. Y. asemel 1926. a. lõpul *** Rahukogus kaebealust Z., keda süüdistatud N. S. § 940 põhjal. Rahukogu mõistnud kaebealuse 4 kuuks vangi. Selle otsuse peale annud vann. adv. X., pärast läbirääkimist kaebealusega, oma nimel pikema motiveeritud edasikaebuse Kohtupalatile. Asi tulnud harutusele Kohtupalatis 26. aprillil s. a.; vann. adv. X-ile saadetud ka kutse. Kuigi kaebealune ei ilmunud tema juurde lääbirääkimistele, on ta siiski lugenud end kohustatuks 26. aprillil kohtus kaitsjana esinema, sest: 1) lisatasu temal teises kohtuastmes kaitsemise eest saada ei olnud, ja 2) ei olnud iseäralist tarvidust läbirääkimiste järele, sest et juba edasikaebuse andmisel kõik asjaolud olnud välja selgitatud. Kõige selle tõttu vaadanud tema, X., akti 25. aprillil uuesti läbi ning ilmunud 26. aprillil, ilma midagi aimamata, Kohtupalatisse kaebealust kaitsma. Kui tema on tahtnud oma ilmumist kohtupristavi M-i juures ära märkida, on viimane temale valju häälega märkuse teinud: „Teie pole sugugi siin kaitsja, vaid Teie asemel on härra N.“ Viimase nimi olnud ka nimekirjas kirjutatud tema, X-i, nime kõrvale nimekirja. Vaatamata selle peale, et X. vann. adv. N-i sel päeval mitmel korral trehvanud ja et nad teineteist kättpidi teretanud, ei olevat vann. adv. N. tarvilikuks leidnud vann. adv. X-ile midagi teatada või seletada. Omalt poolt ei pidanud ka vann. adv. X. võimalikuks midagi vann. adv. N-ilt järele pärima hakata. Leides sarnase vahekorra kahe ametvenna vahel lubamatuks,

palub vann. adv. X. ära seletada vann. adv. N-ile tema mitte-õiget tegevust.

Olles järele küsitud Nõukogu poolt X. kirja sisu kohta, vann. adv. N. oma kirjalikus seletuses 30. maist 1927. a. ei eita X-i kirjas ettetoodud asja faktilist külge, seletades selle juures, et temale ei olevat teada kindlat reeglit või kommet, millest peab kinni pidama vannutatud advokaat asjasse astudes, mida varemalt ajanud teine ametivend, et vann. adv. X-i vaade, nagu peaks sarnastel juhtumistel hiljem asjasse astuja oma eelkäijale sellest vähemalt enne teatama, ei olevat, tema, N-i, arvates igakord teostatav ega ka seni teostamist leidnud, et vahejuhtumises, mis vann. adv. X-i ning kohtupriistav M-a vahel aset leidnud, ei olevat tema süüdi, et tema ei olevat takistanud ka ametivenda X-i tema kõrval kaebealust kaitsmast ja lõpuks, et tema ei olevat tähele pannud, et apellatsioon vann. adv. X-i nimel oli antud ja et tema ei mäletavat, kas ta sel päeval on vann. adv. X-i kättpidi teretanud või mitte. Kõigele sellele lisab ta veel juurde, et tema arvates olevat vann. adv. X. täitsa ilma aluseta Nõukogu poole kaebusega pööranud, vaid ta oleks võinud temale, kui nooremale ametivennale, ise ära seletada õige talitusviisi.

Pöördudes ettetoodud asjaolude läbivaatamisele leiab Nõukogu kõige pealt, et vann. adv. N-i etteheide ametivennale — vann. adv. X-ile, miks viimane on pööranud kaebusega Nõukogu poole ja ei ole otseteed temale ise ära seletanud õiget talitusviisi, on põhjendamata: nagu selgub vann. adv. N-i kirjalikust seletusest, eitab tema oma talitusviisi ekslikkust täiel määral, toetudes selle juures kõnelustele mõne vanema ametivennaga. Järjelikult ei või mingit põhjust olla oletada, et vann. adv. X-i kõnelustel oleks olnud mingisugune mõju, seda enam, et ühel ametivennal, vannutatud advokaadil ei ole kohane teha teisele otseteed märkusi, vaid igast väärnähtusest advokaadi korporatsiooni elus vannutatud advokaat on kohustatud teatama Nõukogule, kes seaduse järele õigustatud ning kohustatud on vannutatud advokaatide seisuse üle järel-

valvet teostama (K. As. S. §§ 357 ja 367 ning järgm.). Sellepärast leidis Nõukogu, et vann. adv. X. täitsa õieti on toiminud, tehes oma rahulolematuse teatavaks Nõukogule ja paludes vann. adv. N-ile ära seletada õiget teguviisi.

Mis puutub vann. adv. X-i kaebe sisusse ning tema peale antud seletusse, siis leiab Nõukogu, et nendega on esile tõstetud küsimus: kas on olemas mõnesugune reegel või komme, millest tuleb kinni pidada vannutatud advokaadi seisusse kuuluval isikul, võttes oma peale kliendilt asjaajamise, mida varem on ajanud teine ametivend?

Et vastust saada sellele küsimusele, peab kõige pealt meelde tuletama, et iga vannutatud advokaat Eestis on korporatsiooni liige, kes seadusandja arvates peab „esitama kõige täielikuma kõlbluse, teadmise ja arvamiste aususe kindlustuse" (K. As. S. § 354 motiivid). Sarnase suure kohustuse täitmine on mõeldav ja võimalik üksnes tingimusel, et kõik vannutatud advokaadid oma vahel vahekorras seisaksid, mis neil igaühel üksikult võimaldaks seda kõrget ülesannet täita. Sellest lähtekohast välja minnes ei tohi ükski vannutatud advokaat midagi ette võtta, mis teist ametivenda avalikult asetaks vildakasse seisukorda, kahtlasesse valgusesse. Vähe seda, oma korporatsiooni au kaitseks peab iga vannutatud advokaat Nõukogule alati teatama kõigist juhtumistest, mis üksiku korporatsiooni liikme või ka terve korporatsiooni peale vähematki varju võiks heita, ning sellega võimaldama advokatuurile jääda sellele kõrgele kohale, kuhu teda seadusandja asetanud, sest üksnes Nõukogul, kui seisuse järelvalvajal ja omavahelisel distsiplinaarkohtul, on võimalik tekkivaid varje õigel ajal kõrvaldada.

Edasi peab veel ka ütlema, et K. As. S. § 399, õigustades kohtuskäijaid vannutatud advokaate vahetama, kohustab neid selle juures enne vannutatud advokaadile tasu ära maksma.

Neist kahest põhimõttest juhituna on vanemad seisuse liikmed alati oma kohuseks pidanud sarnase asja vastuvõtmisel, mida varemalt ajanud teine ametivend, kas ise vahetumalt selle ametivennaga läbi rääkida või nõuda kliendilt kirjaliku tõenduse esitamist selle kohta, et seni asja ajanud ametivennaga on arved kõik peetud ja tema edaspidisest asjaajamisest vabastatud; juhtumistel aga, kus klient on soovi avaldanud senisele ametivennale teist abiks kutsuda, on alati soovitavaks peetud, et kliendi nõusolekul abilise asjaajamisel kutsuks ikka ametivend ise, sest vastupidine talitusviis võiks kergesti tekitada arusaamatusi.

Sarnane kirjutamata komme on täiesti õigustatud: 1) ta kõrvaldab igasuguste arusaamatuste tekkimise kahe ametivenna vahel nende õiguste ning kohustuste suhtes ühel või teisel asja ajamisel; 2) ta näitab igaühele asja täielikku tundmist advokaadi poolt; 3) ta hoiab ühe seisuse liigete vahel normaalsema ning sõbralisema vahekorra; 4) lõpuks kõrvaldab ta ka mõnede kohutkäia armastajate juures tahte ühe advokaadi juurest teise juure üle minna, ilma oma vahekorda korralikult likvideerimata.

Eeltoodust järgneb, et vann. adv. N-i talitusviis käesoleval korral on olnud ekslik. Tema arvamine, nagu ei oleks võimalik igakord ametivennale asja ülevõtmisest teatada, ei ole millegagi põhjendatud, sest kliendil on alati küllalt võimalusi õigel ajal advokaadi poole pöörata. Teeb tema seda aga viimasel silmapilgul, siis seda ettevaatlikum peab olema advokaat. Kui ametivennad üksteisele asja ülevõtmise teatavaks teevad, siis ei ole muidugi võimalikud avalikud või poolavalikud arusaamatused ametivendade vahel, nagu käesoleval juhtumisel. Üheskoos kaitsemisel peavad ju üheskoos kaitsejad või üheskoos tsiviil- või administratiiv-asju ajajad ametivennad enne oma vahel läbi rääkima, et ühiselt üles astuda, sest vastasel korral on arusaamatused kohtuga võimalikud. Ka peab vannutatud advokaat, asjaajamist oma peale võttes, tingimata asja niivõrd tundma, et ta teaks, kelle poolt on apellatsioon antud.

Eeltoodud kaalutlustel Nõukogu otsustas: ära seletada vann. adv. N-ile, et asjade vastuvõtmisel, millest varem on osa võtnud mõni ametivend, tuleb esmalt välja selgitada, kas vahekorrad kliendi ja ametivenna vahel likvideeritud on, kusjuures soovitavaks peetakse, et niisugusel juhtumisel teise ametivenna poole isiklise järelpärimisega pööratakse.

2.

9. septembril 1927. aastal Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid esimees A. Maurer ja liikmed — K. Baars, E. Eeck ja R. Eliaser, vaatas läbi *⁂* Rahukogu teadaande vannutatud advokaat N'i tegevuse kohta ja leidis järgmist:

⁂ Rahukogu, oma määruse põhjal 23. maist 1927 a., teatab Nõukogule, et vannutatud advokaat N, olles määratud P. kaitsjaks tema ja R'i süüdistuse asjas N. S. § 942 j. 1 ja 2 järele, ei olevat selle protsessi kestvusel kordagi sõna võtnud asja selgitamiseks ja pidanud kaitsekõne järgmise sisuga: „täites oma kohustust kui määratud kaitsja palun kaebealust õigeks mõista."

Kõigest sellest järeldab Rahukogu, et vannutatud advokaat N. ei vaata tõsiselt kohtu poolt määratud kaitsja kohuste peale, ja määras vannutatud advokaat N'i tegevusest teatada Nõukogule seisukoha võtmiseks.

Nõukogu ettepaneku peale andis vannutatud advokaat N. asja kohta kokkuvõetult järgmise seletuse: Kohtualust R'i süüdistatud valetunnistuse andmisele ahvatlemises, kohtualust P. valetunnistuse andmises kohtus. Kohtualune P. ilmunud hommikul enne kohtuistangut vann. adv. N'i kontorisse ja vastava küsimuse peale seletanud kategooriliselt, et kohtus ennast süüdi ei tunnista. Kuna vann. adv. N. teise kohtualuse R'i seletuse järele, keda kokkuleppel kohtusse ilmunud kaitsma vann. adv. M., teada olnud tõelikud asjaolud, siis saltunud tema raskesse seisukorda: loobuda kohtualuse P. kaitsmisest olnud võimata, sest kaitsenud kohtualust kohtu määrami-

sel; kaitsta kohtualust P., välja minnes viimase seletusest, oleks tema vann. adv. N'i südametunnistuse vastu olnud, kuna asjaolud teise kohtualuse seletuse järele temale teistsugustena teada olnud. Vann. adv. N. arvab, et seaduse ja ametivande järele seisavad kaitsja kohused kõige pealt selles, et õigus saaks jalule seatud, selle peale vaatamata, kas kaitsaluse huvid selle all kannatavad või mitte, ja et keegi ei peaks võima teda sundida kaitsma südametunnistuse vastu. Neil kaalutlustel, aga kuidagi mitte ebatõsise suhtumise tõttu kaitsja kohuste täitmisele, on tema sunnitud olnud piirama kaitsekõnet protokollis tähendatud lausetega. Vann. adv. N. lisab juurde, et kõik küsimused tunnistajatele, mis tarvilikud olnud asja selgitamiseks kohtualuste P. ja R'i poolt kohtus antud seletuste seisukohast, saanud kaaskaitsja vann. adv. M. poolt esitatud. Samuti valgustanud vann. adv. M. oma kaitsekõnes kõiki asjaolusid mõlemate kohtualuste ühisest seisukohast, kuid et vann. adv. N'il teada olnud asjaolud, mis vann. adv. M'il teadmata, siis ei saanud tema oma südametunnistuse järele ka viimase kaitsekõnega ühineda, missugune olnud küll kohtualuste huvidele vastav, kuid mitte vastav tõele. Ka kohus ei olevat ühinenud vann. adv. M'i kaitsekõne väidetega ja mõistnud mõlemad kohtualused süüdi, määrates neile kõrgema seaduses ettenähtud karistuse.

Läbi kaalunud kõik asjaolud leiab Nõukogu, et tuleb usaldusväärilisekс tunnistada vann. adv. N'i seletuse, et tema täie tõsiduse ja hoolega on vaadanud oma kui kaitsja ülesannete peale kohtualuse P. kaitsemisel kohtu määramise järele ja et tema tagasihoidlik esinemine kohtualuse P. kaitsemisel oli tingitud nende kaalutlustega, mis Nõukogule antud seletuses ette toodud. Sellepärast arvab Nõukogu, et ei ole põhjust vann. adv. N'i distsiplinaar korras ametikohuste rikkumise eest karistada.

Kuid Nõukogu leiab, et vann. adv. N'i arvamised kaitsja ülesannetest ja kohustest õiged ei ole ja tema, olgugi heas usus, teguviis kohtualuse kaitsemisel ei vasta neile ülesannetele, mis seadus kaitsja peale paneb.

Neil põhjustel ja leides, et vannutatud advokaat N'ile tuleb ära seleta tema mitte õige seisukoht, Nõukogu

otsustas:

ära seletada vann. adv. N'ile, et kaitsja kohuseks kriminaal-protsessis, kus kaebealune oma süüdi eitab, on kohtule ette tuua kõik asjaolud ja tõendused, mis kaebealuse süütust võiksid kinnitada ehk võimaliku kohtu poolt süüdimõistmise korral tema süüdi võiks kergendada, ära kasutades seal juures kõiki õigusi ja abinõusid, millega seadus kaitsjat varustanud. —

3.

21. veebruaril 1927 aastal Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees A. Maurer ja liikmed — K. Baars, V. Johanson, vaatas läbi Nõukogu poolt algatud distsiplinaar toimetuse vannutatud advokaat N kohta ja leidis järgmist:

31. mail 1926 aastal otsustas Vannutatud Advokaatide Nõukogu X kaebtuse asjas vannutatud advokaat N tegevuse peale — vannutatud advokaat N-ile avaldada noomitus selle eest, et tema oma kliendile X-ile asja seisukorra üle teateid pole annud ja temale, N-ile, ette kirjutada kahe nädala jooksul teateid anda asja seisukorra kohta.

Olgugi, et see otsus sai vann. adv. N-ile ärakirjas teatavaks tehtud, ei täitnud tema seda Nõukogu poolt määratud tähtajaks, millest kaebaja, X, Nõukogule kirjaga 1. juulist 1926 a. ka teada andis.

Nõukogu otsuse põhjal 1. juulist 1926 a. sai vann. adv. N-ile ette pandud ühe nädala jooksul Nõukogule teatada, kas tema poolt on täidetud Nõukogu otsusega 31. maist 1926 a. tema, N, peale pandud kohustused X-i suhtes.

Selle Nõukogu ettepaneku peale, mis tähtkirjaga vannutatud advokaat N-ile ära saadeti ja tema poolt isiklikult 3. juulil 1926 a. vastu sai võetud, ei Nõukogu poolt määratud tähtpäevaks ega ka hiljem vannutatud advokaat N-ilt mingisugust vastust ei tulnud.

Sellepärast ja Kohtute Asut. Seaduse § 367 pp. 2 ja 8 põhjal otsustas Nõukogu 18. septembril 1926 aastal vann. adv. N-i vastu uut toimetust alustada Nõukogu otsuse 31. maist 1926 a. X-i kaebeasjas mittetäitmises ja Nõukogu kirja peale 2. juulist mittevastamises ning temale ette panna seletust anda kahe nädala jooksul.

Nõukogu poolt määratud tähtajaks ega ka hiljem vann. adv. N mingisugust seletust ei annud.

Alles 20. detsembril 1926 a. teatas X Nõukogule, et tema on vann. adv. N-i käest kätte saanud 3000 marka ja volikirja, ning palus asja lõpetatuks lugeda.

Läbi vaadates kõik need asjaolud, leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N-i teguviis on distsiplinaar karistuse vääriline.

Kohtute Asut. Seaduse § 367 p. 2 põhjal on Nõukogu peale pandud järelvalve selle üle, et vannutatud advokaatide poolt saaks nende tegevuses täpselt täidetud kõik need kohused, mis seadus ja advokaadi amet nende peale paneb.

Üheks niisuguseks kohuseks on klientide asjade korrapäraline ajamine ja klientide informeerimine, nende nõudmisel, asja seisukorra üle.

Selle järelvalve teostamisel on Nõukogul, tema arvamise järgi, ka õigus, seal, kus vannutatud advokaadi poolt on tema peal lasuvad kohused täitmata jäänud, ette kirjutada neid täita ja selleks tähtaegu määrata.

Niisugused Nõukogu ettekirjutused peavad seisuse liikmete poolt täpset täitmist leidma, sest ainult siis on kindlustatud vannutatud advokatuuri seaduse ja korrapäraline tegevus ja seisuse sisemine distsipliin.

Vann. adv. N., kes juba kauemat aega on vannutatud advokaatide seisusesse kuulunud ja sellepärast seisuse sisemist korda küllaldaselt peab tundma, on korduvalt Nõukogu otsuseid ignoreerinud ja isegi mitte vaevaks võtnud Nõukogu ettepanekute peale vastata.

Niisuguse teguviisi eest oleks Nõukogu arvamise järele õiglane temale määrata Kohtute Asut. Seaduse § 368 p. 3 ettenähtud karistust kõrgemal määral. Kuid

arvesse võttes, et tema on, olgugi et suure hiljaksjäämisega, oma kohuseid siiski lõpuks täitnud, leiab Nõukogu võimalikuks seda karistust piirata ühe kuuga.

Arvesse aga võttes, et vann. adv. N. on juba varemalt Nõukogu otsusteega kolm korda karistatud vannutatud advokaadi kohustetäitmise ärakeelamisega, missugustest otsustest on kaks seaduse jõusse astunud, tuleb teda Kohtute Asut. Seaduse § 369 põhjal vannutatud advokaatide seisusest välja heita.

Sellepärast ja Koh. Asut. Seaduse §§ 371, 368 p. 3, 369 ja 375 põhjal Nõukogu ühel häälel o t s u s t a s: vann. adv. N-ile ära keelata ühe kuu jooksul advokaadi kohuste täitmise ja arvesse võttes, et tema juba 2 korda ennemalt Nõukogu seaduse jõusse astunud otsustega advokaadi kohuste ära keelamisega on karistatud, teda, vannutatud advokaat N.-i, vannutatud advokaatide seisusest välja heita.

21. mail 1927 a. Kohtupalat oma üldkoosolekul arutas vannutatud advokaat N.-i kaebust Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsuse peale X.-i kaebuses tema, N., tegevuse peale.

Käesolevat asja läbi vaadates ja leides: 1) et Eesti Vabariigi Vannutatud Advokaatide Nõukogu on 21. veebruaril 1927 a. otsustanud vann. adv. N.-ile ära keelata ühe kuu jooksul advokaadi kohuste täitmise ja et ta juba kaks korda ennemalt Nõukogu seadusjõusse astunud otsustega on karistatud vannutatud advokaadi kohuste täitmise ärakeelamisega, siis teda vannutatud advokaatide seisusest välja heita; 2) et Kohtupalatile antud kaebuses vann. adv. N. palub seda Nõukogu otsust ära muuta ja teda karistusest vabastada, seletades, et ta kõik oma kohustused X.-i vastu olla täitnud; 3) et asjatoimetusest on näha, et 31. mail 1926 a. on Vann. Adv. Nõukogu X.-i kaebuse asjas otsustanud avaldada vann. adv. N.-ile noomitus selle eest, et ta oma kliendi X.-ile viimase asja seisukorra üle ei ole annud teateid ning kirjutas ette kahe nädala jooksul asja seisukorrast viimasele teatada; 4) et X.-i teadaande järele 1. juulist 1926 a. vann. adv. N.

seda teinud ei olla, mispärast Vann. Adv. Nõukogu kirjaga 2. juulist 1926 a. on palunud vann. adv. N.-i teatada ühe nädala jooksul, kas ta on täitnud Nõukogu otsusega 31. maist 1926 a. tema peale pandud kohustuse X.-i vastu, missuguse kirja vann. adv. N. vastamata jättis; 5) et Vann. Adv. Nõukogu on oma otsuses 21. veebruarist 1927 a. õieti tähendanud, et Koht. Asut. Sead. § 367 p. 2 põhjal on Nõukogu peale pandud järelvalve selle üle, et vannutatud advokaatide poolt saaks täpselt täidetud kõik need kohustused, mis seadus ja advokaadi amet nende peale paneb, missuguste kohustuste hulka kuulub klientide asjade korrapäraline ajamine ja klientide informeerimine, nende nõudmisel, asja seisukorra üle, mille tõttu on Vann. Adv. Nõukogul õigus ette kirjutada vannutatud advokaatidele vann. advokaadi peal lasuvaid kohustusi täita antud tähtajal, kui need täitmata jäänud, missuguseid ettekirjutusi seisuste liikmed peavad täitma; 6) et käesoleval korral on vann. adv. N. täitmata jätnud Nõukogu otsuse 31. maist 1926 a., ei ole ka Nõukogule korduvail nõudmistel mingisugusi seletusi annud oma tegevuse üle, siis oli Nõukogu õigustatud selles tõrkumises nägema ameti kohuste mittetäitmist ning vann. adv. N.-i distsiplinaar korras vastutusele võtta; 7) et see asjaolu, et vann. adv. N. hiljem detsembris 1926 a. on X.-i vastu oma kohustused täitnud — 3000 marka ja volikirja tagasi annud, ei muuda asja, sest seda pidi ta varem tegema ja kõige hiljem Nõukogu otsuse 31. maist 1926 a. kättesaamise järele, kuid see asjaolu võiks aga karistuse määramisel arvesse võetud saada, mida ka Nõukogu on teinud; 8) et käesoleval korral on Vann. Adv. Nõukogu talitanud seaduses ettenähtud piirides ja alusel, siis ei ole küllaldast alust kaevatu otsuse äramuutmiseks ja sellepärast Kohtupalati üldkogu m ä ä r a s: Vann. adv. N.-i kaebus jätta tagajärjeta.

4.

10. märtsil 1927 aastal Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest võtsid osa: esimees A. Maurer, abiesimees V. Johanson ja liikmed — R. Eliaser

ning E. Eeck, vaatas läbi Sõjaväe Ringkonnakohtu Esimehe teadaande 31. detsembrist 1926 a. Nr. 4838 vannutatud adv. abi N.-i kohta ja leidis järgmist:

Vannutatud advokaadi abi N. on annud Sõjaväe Ringkonna Kohtule kirjaliku nõusoleku esineda 2. detsembril 1926 aastal tähendatud kohtus L. ja M. kaitsjana kohtu poolt määratud kaitsja, vann. adv. abi Z., asemel. Asja arutamiseks vann. adv. abi N. kohtusse ei ilmunud.

Nõukogu poolt sai vann. adv. abi N.-ile ette pandud seletust anda nende asjaolude kohta, kuid seletust ei ole temalt Nõukogule tulnud.

Nõukogu leiab, et vann. adv. abi N. teguviis on distsiplinaar karistuse vääriline. Kohtu poolt määratud kaitsja, samuti ka viimase poolt kohtule ettepandud ja kohtu poolt lastud vabatahtlik asetäitja on kohustatud määratud ajaks kohtusse ilmuma ja ainult seaduslikud ja seaduslikult tõendatud põhjused võivad nende mitteilmumist vabandada. Kuid kohtu poolt määratud kaitsja on kohustatud oma mitteilmumist ja selle põhjustesest kohtule aegsasti teatama, et kohtumõistmine ei saaks takistatud ja et mitteilmunud kaitsja asemel võiks saada määratud teine kaitsja. Ka ootamata, vast enne asja arutamist tekkinud takistuste korral on määratud kaitsja juba lihtsa viisakuse ja lugupidamise pärast kohtu ja oma seisuse vasta kohustatud asja arutamise ajaks kohtule teatama oma mitteilmumisest ning selle põhjustest ja sellega kõrvaldama kohtul, kaitsealustel ja kohtusse ilmunud rahval kahtluse ja arvamise tekkimise võimaluse kaitsja mittekorralikkusest, mis lugupidamist ja usaldust vannutatud advokaatide ja nende abide vastu võiks kõigutada.

Vannutatud advokaadi abi N. ei ole mitte ainult kohtusse ilmumata jäänud, vaid ei ole ka kohtule asja arutamise ajaks ega ka hiljem Nõukogule oma mitteilmumise põhjustest teatanud, millest Nõukogu järeldama peab, et tema mitteilmumine seaduslikult põhjendatud ei ole.

Niisuguse ametikohuste rikkumise eest arvavad kolm Nõukogu liiget õiglase olevat vannutatud advokaadi abi N.-ile määrata Kohtute Asut. Seaduse § 368 p. 3 ette-

nähtud karistust üheks kuuks, kuna üks Nõukogu liige õiglaseks arvas temale noomitust avaldada.

Sellepärast ja Kohtute Asut. Seaduse §§ 367 pp. 2 ja 8, 371, 375 ja 368 p. 3 põhjal Nõukogu kolme häälega ühe vastu o t s u s t a s: vannutatud advokaadi abi N.-ile ära keelata advokaadi kohuste täitmise üheks kuuks. —

5.

31. märtsil 1927. aastal, vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees — A. Maurer ja liikmed — K. Baars, R. Eliaser ja E. Eeck, vaatas läbi N. N. rahukogu prokuröri vahekirja nr. 997 — 22. II. 1927. a. juures saadetud väljavõtte juurdlusest *** kohtu-uurija kantseleiametniku X. süüdistusasjas N. S. § 373 põhjal ja leidis järgmist:

*** kohtu-uurija kantseleiametniku X. süüdistusasjas N. S. § 373 põhjal, politseilikult ülekuulatud seletas T., et külaelanikkude käest saanud kuulda, et *** advokaat N. olla A. ja teiste advokaat, kes tema, T., mehe L. vastu *** abiprefekti juures kaebtusega on esinenud altkäemaksu nõudmises ja võtmises. Keegi M. soovitanud L-il pöörata sama advokaat N-i poole, seletades, et viimane olla niisugune advokaat, kes ühes ja samas asjas mõlematele pooltele nõu annab.

Politseilisel ülekuulamisel seletas L., et M. soovitanud tema juurde *** tulla, lubades seal tutvustada advokaat N-iga. Tema, L., kutsunud enesega P., et ka viimane kuuleks, mis N. seletab. *** ühiskondlises klubis kohanud N-i, kes olla teises toas seletanud M-ile ja P-le, et saanud A-lt kaebtuse tõstmise eest tema, L., vastu 25.000 marka ja 10 puuda rukki jahu. Tema, L., juurde tulnud sealt teisest toast P. ja teatanud, et advokaat N-il olla üks veksel protesti minemas ja N. paluvat temalt, L-ilt, 5000 marka laenuks. P. ja M. juuresolekul ütelnud advokaat N., et lõpetab L. süüdistusasja oma tutvuse ja mõjuga ära, kui L. temale selle eest maksab. Esialgul aga laenaku L. temale 5000 marka ja andku 1000 marka kohtu-uurija sekretäär X-ile andmiseks, kes eeluurimise

aktidest teateid andvat ja tõlkeid tegevat. Tema, L., tahtes lahti saada eeluurimise eest, annudki N-ile 5000 marka veksli vastu ja peale selle veel 1000 marka. Klubis söödud lõunat ja võetud vähe napsu. Varem käinud seal ka X., kuid läinud jälle oma töö juurde. X-il olnud N-iga mingisugune salajane rääkimine väljaspool seda ruumi, kus kõik viibinud. Peale lõunat tulnud piljardiruumi, kus N. kellegi teisega mänginud, X. ja istunud tema, L. ja P-ga ühte lauda. Seal pistnud advokaat N. ühe tuhandemargalise X-ile rinnataskusse, üteldes — see on sinule vaeva eest.

Seda L. seletust kinnitas politseilisel ülekuulamisel ka P., kuna A. seletas, et tema advokaat N-ile asja ülesvõtmise eest maksnud ei ole.

Nõukogu ettepanekul antud seletuskirjas seletas vannutatud advokaat N. asja kohta järgmist:

Tema, vann. adv. N., ei ole mõlema asjaosalise, s. o. A. ja L. asjaajamist oma peale võtnud.

1926 aastal pööranud küll tema poole A. ja R. palvega kaebtust kirjutada konstaabel L. peale altkäemaksu võtmise üle prokurörile ehk siseministrile. Tema, vann. adv. N., kuulanud neid ära, kuid leidnud mitte kohase olevat kaebtust kirjutada, mööda minnes L. otsekohesest ülemusest. Kõnelemise eest A. ja R. tasu ei maksnud. Muuseas leidnud tema, vann. adv. N., tarvilikuks konstaabel L. otsekohesele ülemusele, abiprefekt S-ile, L. vastu tõstetud süüdistusest teatada, sest et puudunud alus A. ja R. seletustele täit usaldust anda, millega ka tema osavõtmine asjast lõppenud.

Mõni kuu hiljem kutsunud teda, vann. adv. N-i, *.* ühiskondliku klubi einelaua ruumidesse tema klient M., kes praegu surnud, tutvustanud teda seal seni tundmata L-iga ja seletanud, et kutsunud teda, N-i, selleks, et ette panna temale oma peale võtta L-i kaitsmist kohtus.

Peale L. seletust oma asja kohta avaldanud tema, N., oma nõusolekut kaitset enese peale võtta ning saanud L-i käest honoraari arvel 1000 marka.

Samas kohas ja samal ajal pööranud tema, N., M. poole palvega, temale 5000 marka laenata, et kiires korras pangast oma vekslit välja osta. M., kellel raha ei olevat olnud, küsinud L. käest, kas viimane ei saaks 5000 marka anda. L. olnud nõus ja laenanud temale, N-ile, 5000 marka veksli vastu. Mis puutub 1000 marga andmisesse X-ile, siis ei mäletavat tema, N., kas see oli sealsamas ja selsamal ajal ehk mujal. Tema olevat mitmed korrad raha maksnud X-ile, kuid ainult selle eest, et viimane on era kokkuleppel temale teinud tõlkeid vene keelest eesti keelde; kunagi aga mitte selle eest, et X., kui kohtuuurija sekretäär, oleks temale, N-ile, eeluurimise toimetustest teateid ehk õiendusi muretsenud üldse ehk ühenduses L. asjaga.

Ei olevat õige, et tema, N., lubanud eeluurimise käigu peale mõjuda, et L. asi saaks ära lõpetatud.

Läbi vaadates kõik asjas olevad andmed, jõuab Nõukogu järgmisele otsusele: ei või Nõukogu arvamise järele tõendatuks lugeda, et vannutatud advokaat N. oleks Kohtute Asut. Seaduse § 402 otsekohe rikkunud, olles mõlema poole, kaebajate ja kaebealuse, volinikuks ehk üle minnes ühe poole huvide kaitsmisest teise poole volinikuks.

Samuti ei või Nõukogu täit usaldust anda politseilikult ülekuulatud tunnistajate seletustele, nagu oleks vann. adv. N. lubanud L. asjas eeluurimise käigu peale mõjuda ja L. vastu tõstetud süüdistust niisugusel viisil ära lõpetada. Ei leia Nõukogu ka küllaldaselt tõendatud olevat seda asjaolu, nagu oleks vann. adv. N. mingisugust seadusevastast tasu maksnud *** kohtu-uurija sekretär X-ile.

Kuid Nõukogu leiab, et vann. adv. N-i ülespidamine käesolevas asjas, nii nagu see on tunnistajate seletustega kirjeldatud ja vann. adv. N-i enese poolt ka õigeks võetud, ei ole vannutatud advokaadi vääriline.

Kõige pealt leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N-il oleks tulnud eetilistel põhjustel loobuda läbirääkimistest L-iga ja viimase kaitsmise enese peale võtmisest. Vann. adv. N. võtab ise õigeks, et kahjusaajad A. ja R.

olla temale ettepaneku teinud kaebtust tõsta konstaabel L. tegevuse peale altkäemaksu nõudmise ja võtmise asjas. Olgugi, et vann. adv. N. A. ja R. ettepanekut vastu ei võtnud, on tema peale nendelt asjaolude ärakuulamist isiklikult ja oma enese algatusel teatanud konstaabel L. tegevusest viimase otsekohesele ülemusele abiprefekt S-ile, mille tagajärjel nähtavasti L-i vastutusele võtmine ja hiljem süüdimõistmine sündis. Niisugustel asjaoludel, kus vann. adv. N. ise juba nagu kaebaja osas esines, ei olnud temal enam kohane läbirääkimistesse astuda kaebealuse L-iga ja viimasele kaitsemiseks nõusolekut anda. Niisugune vann. adv. N-i teguviis ei ole Nõukogu arvamise järele kooskõlas advokaadi eetikaga ja kõigutab lugupidamist ja usaldust vannutatud advokatuuri vastu, mis käesolevas asjas ka on sündinud.

Vannutatud advokaat N. ei oleks pidanud tohtima ennast ülemalkirjeldatud tegevusega niisugusesse kahemõttelisesse seisukorda asetada, et tema kohta ühenduses käesoleva asjaga, rahva hulgas, olgugi ekslikud, arvamised võiksid tekkida, nagu oleks tema advokaat, kes mõlemale poolele nõu andvat ja asju ajavat, ning sellepärast teatud juhtumistel hästi sobiv advokaat olla. (L. seletus).

Edasi leiab Nõukogu, et tunnistajate seletuste ja ka vann. adv. N-i õigeksvõtmisega on järgmised asjaolud tõendamist leidnud:

Vann. adv. N. ilmub kliendi M. kutsel ühiskondliku seltsi restoraani, kus temale seni tundmata L-i, kui kliendiga, läbirääkimisi hakkab pidama viimase süüdistusasja kohta; sealsamas restoraanis lepib L. kaitsmise ja honoraari kohta viimasega kokku ja võtab ka honoraari vastu; teatab mitme isiku juuresolekul oma eeluurimise all olevale kaitsealusele, kellega esimest korda koos on, et temal, vann. adv. N-il, raha ei ole protesti mineva veksli pangast väljaostmiseks, ja palub sellelt veksli vastu raha laenuks, istub eeluurimise all oleva kaitsealusega ja selle kaaslastega lauda ja võtab ühes nendega viina; kaebealuse L. ja teiste isikute nähes peab läbi-

rääkimisi X-iga, kelle kohta L-il ja ka teistel juuresolijatel võis teada olla ja ka oli teada, et ta on ametis sama kohtu-uurija juures, kelle toimetuses ka L-i asi; L. ja teiste nähes pistab X-i tasku tuhandemargalise raha, mis vast L. käest saadud, üteldes, et see on X-ile vaeva eest j. n. e.

Nõukogu leiab, et niisugune vann. adv. N-i teguviis ja ülespidamine ei ole vann. advokaadi väärilised ja on ära teeninud distsiplinaar karistuse.

Vannutatud advokaadid kuuluvad kohtu tegelaste hulka selle sõna laiemas mõttes ja ei tohi nad iialgi ära unustada, et see kuuluvus kohustab ka väärilisele ülespidamisele ning esinemisele niihästi advokaadi kohuste täitmisel kui ka seltskondlises elus.

Kõige pealt leiab Nõukogu, et vann. adv. N. on ära unustanud, et koht, kus tema oma kliendi L-iga läbirääkimisi leidis võimalikuks pidada, sugugi selleks kohane ei ole. Klientidega läbirääkimine, neile nõu andmine j. n. e., — ka selles avaldub vannutatud advokaadi kui kohtutegelase töö. Niisuguse töö loomulikuks paigaks vannutatud advokaadi alalises elukohas on tema korter või kontor. Läbirääkimiste pidamine ja nõuandmine klientidele joogikoha laua ääres ja viinapudeli taga ei ole, Nõukogu arvamise järgi, kohane vannutatud advokaadile kui kohtutegelasele ja on lugupidamise puudumise tõenduseks oma tegevuse iseloomu ja ülesannete vastu.

Samuti leiab Nõukogu, et vannutatud advokaadil, kelle kätte seaduse järele usaldatud suured klientide varanduslised ja moraalsed huvid, ei ole kohane klientides välja kutsuda arvamisi ja ettekujutusi, et temal, vannutatud advokaadil, puudub võimalus oma protesti minevaid veksleid pangast välja lunastada. Täitsa lubamatuks loeb aga Nõukogu raha laenamise kliendilt niisugustel asjaoludel, nagu see käesolevas asjas sündinud. Vann. adv. N. ei oleks pidanud tohtima ära unustada, et raskes süüteos eeluurimise ja kohtu alla sattunud L. tema kui valitud kaitsja poole pööras abi ja kaitse saamiseks kohtu asjas. On täitsa loomulik, et niisuguses seisukorras L.

teatud määral sunnitud tundis olema raha laenuks andma ja tema ülekuulamisel antud seletusel — andsin raha, et lahti saada eeluurimisest — sellepärast tõenäolikkus ei puudu. Peale selle Nõukogu leiab veel, et vannutatud advokaadile üldse kohane ei peaks olema raha laenamine, altkäemaksu võtmise pärast eeluurimise all olevalt politsei konstaablilt, kes tema poole esimest korda, kui klient, pööras.

Mis puutub raha andmisesse *.* jaoskonna kohtuuurija sekretär X-ile, siis leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N. on siin toiminud sarnase hoolimatusega, mis juuresolijates, kes teadsid, et X. on selle kohtu-uurija sekretääriks, kelle toimetuses L-i süüdistusasi, kahtlemata välja pidi kutsuma mulje ja arvamise, nagu annaks vann. adv. N. X-ile mingisugust seadusevastast tasu, ühenduses L. asjaga. Ka niisugune hoolimata ja kahemõtteline teguviis ei ole kohane vannutatud advokaadile, kes oma arveid teiste isikutega arusaadavalt ja otsekoheselt peab oskama õiendada.

Asudes küsimuse kaalumisele, missuguse Kohtute Asut. Seaduse § 368 ettenähtud karistuse vääriliseks tuleb lugeda vann. adv. N-i ülemalkirjeldatud teguviisi ja ülespidamist, leiab Nõukogu, arvesse võttes, et vann. adv. N. juba kauemat aega kuulub vannutatud advokaatide hulka ja sellepärast küllaldaselt aru pidi saama oma teguviisi ja ülespidamise mittekohasusest, — õiglaseks temale määrata karistuseks Kohtute Asut. Seaduse § 368 p. 3 ettenähtud advokaadi kohuste täitmise ärakeelamise üheks kuuks.

Sellepärast ja Kohtute Asut. Seaduse §§ 367 p. 2, 371, 375 ja 368 p. 3 põhjal, Nõukogu ühel häälel otsustas: ära keelata vannutatud advokaat N-ile advokaadi kohuste täitmise üheks kuuks.

6.

3. oktoobril 1927. aastal Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul järgmises koosseisus: esimees A. Maurer, liikmed — K. Baars ja E. Eeck, vaatas läbi

kaubandusühingu „X." voliniku Y. kaebtuse asja vannutatud advokaat N. tegevuse peale ja leidis järgmist:

29. juulil 1927. a. Nõukogule antud kaebtuses teatab advokaat Y., et tema volitaja, kaubandus-ühing „X.", on 1926. a. vannutatud advokaat N-ile usaldanud ühe nõudmise asja ajamise tubakavabriku „Z." vastu. 1926. a. novembrikuust saadik pole N. asja seisukorrast midagi teatanud, olgugi, et kaubandus-ühing „X." ja ka kaebaja korduvalt temale kirjutasid ja teda palusid neid asja seisukorrast informeerida.

Nõukogu otsusega 11. augustist 1927. a. nõuti vann. adv. N-ilt seletust kaebtuses nimetatud asjaolude kohta. Nõutud seletust vann. adv. N. Nõukogule ei esitanud.

Asja läbi kaaludes leidis Nõukogu, et vann. adv. N-i seletuse puudusel tuleb kindlaks tehtuks lugeda, et viimane kliendi korduvate (üleüldse on umbes 9 kuu jooksul saadetud 7 kirja) nõudmiste peale vaatamata ei ole kliendile aruannet esitanud ega teatanud missuguses seisukorras asi on. Sarnane teguviis näitab, et vann. adv. N. oma asjaamises nõuetavat hoolsust ja korralikkust ei avalda. Kliendi informeerimist asja seisukorra üle, kliendi nõudmise peale, tuleb advokaadi kohuseks lugeda. Käesoleval juhtumisel on selle kohuse rikkumine iseäraliselt silmapaistev, kuna ei ole vaevaks võetud 9 kuu jooksul saadetud 7 kirja peale vastata. Süü raskendavaks asjaoluks tuleb selles asjas ka seda lugeda, et vann. adv. N. ka Nõukogu ettepaneku peale nõutud seletust ei saatnud.

Tähendatud põhjustel ja arvesse võttes K. As. S. §§ 367 p. 2, 371, 372, 375 ja 368 p. 3, Nõukogu ühel häälel o t s u s t a s:

1) Kohustada vann. adv. N-i esitama ühe nädala jooksul, teadaande kättesaamise päevast arvates, oma kliendile täielise aruande senise tegevuse üle ja 2) vann. adv. N-ile vann. advokaadi mitte kohase, lohaka asjaajamise eest — ära keelata vann. adv. kohuste täitmise ühe kuu jooksul. Vann. adv. N-ile 7-päevaline tähtaeg anda Nõukogule teatamiseks selle otsuse esimeses punktis leiduva korralduse täitmise üle.

7.

22. detsembril 1927. a. vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees A. Maurer; liikmed — R. Eliaser ja E. Eeck, vaatas läbi X-i kaebtuse vannutatud advokaat N-i tegevuse peale ja leidis järgmist:

Nõukogu otsusega 15. maist 1926. a. on vannutatud advokaat N-ile ära keelatud advokaadi kohuste täitmine kaheksaks kuuks ja see otsus on peale seaduse jõusse astumist täitmisele pööratud, arvates 6. detsembrist 1926. a.

11. mail 1927. a. sissetulnud kaebtuses teatab X., et 1926. aastal, 15. ja 20. detsembri vahel võtnud vannutatud advokaat N. temalt ajada nõude asja *** Rahukogus, määranud honoraariks 10.500 marka ja saanud sellest 6.500 marka kätte. Sama aasta detsembrikuus olnud asi kohtus kuulamisel, kuid vannutatud adv. N. ei ole kohtus isiklikult esinenud, vaid saatnud kohtusse vann. advokaadi abi M-i. 4. mail 1927. a. tulnud asi teistkorda kohtus harutusele. Tema, X., maksnud samal päeval vannutatud advokaat N-ile lõpuosa honoraarist 4.000 marka ära ja viimane lubanud isiklikult kohtus esineda, kuid ei ole oma lubadust täitnud ja saatnud jällegi enese eest kohtusse vann. advokaadi abi M-i. Selle tagajärjel, arvab X., olevat tema protsessi kaotanud. Nüüd saanud tema, X., teada, et asja vastuvõtmise ajal ei olevat vannutatud advokaat N-il üldse võõraste asjade ajamise luba olnud.

Vannutatud advokaat N., kellele Nõukogu ette pani X-i kaebtuse sisu kohta kirjalikku seletust anda, niisugust Nõukogule asja harutamise päevani ei annud.

Asja läbi vaadanud leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N. tõesti on X-i käest vastu võtnud nõude asja ajamise ajal, kus temale Nõukogu otsuse järele keelatud oli advokaadi kohuste täitmine.

Nõukogu leiab, et K. As. S. § 368 p. 3 ettenähtud distsiplinaar karistus sisaldab eneses keeldu täita kõiki neid kohuseid ja kasutada kõiki neid õiguseid, mis van-

nutatud advokaadi kutse seisuse liikmete peale paneb ja neile annab.

Niisuguste õiguste hulka ei kuulu mitte ainult õigus kohtus ajada võõraid asju, vaid ka õigus „tõenduslikult igasuguste amet- või kohtuasutustele määratud kirjatööde valmistamine, samuti juriidiline nõuadmine võõrastes asjades j. n. e.“ (v. R. T. nr. 109/110 — 1925. a., heakorra ja julgeoleku seaduse § 172[1]).

Sellest seisukohast välja minnes arvab Nõukogu, et ajal, kus vannutatud advokaadile on Nõukogu otsuse järele keelatud advokaadi kohuste täitmine, temale lubatud ei ole mitte ainult võõraste asjade ajamine kohtutes ja ametiasutustes, vaid ka keelatud on klientidelt uute asjade vastuvõtmine, neile juriidilise nõu andmine, kirjatööde valmistamine j. n. e.

Advokaadi kohuste täitmise keeld on K. As. seaduses ette nähtud kui distsiplinaar karistus, mis raskemate ametikohuste rikkumise eest seisuse liikmetele määratakse. Vastavalt sellele ja tähendatud karistuse kohale distsiplinaar karistuste redelis on loomulik ja arusaadav, et selle karistuse kandmise aeg ei peaks võima muutuda teatud mõttes puhkuse ajaks, kus vannutatud advokaat ennast kohtutes asendab oma abide läbi, muus osas aga oma tegevust jatkab endisel viisil.

Nõukogu arvab, et tegevus. mida vannutatud advokaat selle karistuse kandmise ajal võib avaldada, ei või üle ulatada sellest, mis tarvilik tema toimetuses juba olevate asjade korraldamiseks, et klientide huvid tarvilisel määral kaitstud oleks.

Mis puutub kaebaja X-i väitesse, et tema on vannutatud advokaat N-i tegevuse läbi oma protsessi kaotanud, siis ei ole sellel Nõukogu arvamise järgi mingisugust alust. Ka ei vääri tähelepanu tema tühisõnaline seletus, nagu ei oleks vannutatud advokaat N. volitatud olnud oma asemele teist volinikku kohtusse saatma, sest et vann. advokaadi abi M. esines kohtus vannutatud advokaat N-i edasivolitusel ja — tähendab, viimasele oli X-i poolt õigus antud teise voliniku saatmiseks.

Asudes küsimuse kaalumisele, missuguse K. As. S. § 368 ettenähtud distsiplinaar karistuse väärilisek tuleb tunnistada vannutatud advokaat N-i teguviisi, leiab Nõukogu, et vastavalt asja sisule oleks õiglane määrata § 368 p. 3 ettenähtud karistust ja nimelt üheks kuuks.

Sellepärast ja K. As. S. §§ 367 p. 2, 371, 372, 375 ja 368 p. 3 põhjal Nõukogu ühel häälel

otsustas:

Ära keelata end. vannutatud advokaat N-ile advokaadi kohuste täitmise üheks kuuks, kuid tähele pannes, et vannutatud advokaat N. Nõukogu otsusega 7. VII. 27. a. on juba vannutatud advokaatide hulgast välja heidetud, — seda otsust täide viimata jätta.

8.

3. oktoobril 1927. aastal vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees A. Maurer, liikmed — K. Baars ja E. Eeck, vaatas läbi X-i kaebtuse asja vannutatud advokaat N-i tegevuse peale, kus juures järgmist selgus:

16. märtsil 1925. aastal annud kaebaja X. vannutatud advokaat N. kätte ajada oma maatüki kohta tehtud ostu-müügi lepingu sõlmimise ja selle kreposteerimise asja, ning maksnud sisse 12.000 marka kviitungi vastu. Et vann. adv. N. kuni 1926. aasta juuni kuuni selles asjas midagi ei olevat teinud, olnud kaebaja X. sunnitud asjaajamist temalt ära võtma, kus juures vannutatud advokaat N. lubanud temale sissemaksetud raha tagasi maksta. Vaatamata mitmekordsete järelkäimiste, vann. adv. N. poolt antud lubaduste ja tähtaegade peale, ei ole kaebaja X. raha siiski senini tagasi saanud. Palub Nõukogu korraldust, et tema oma raha, 12.000 marka tagasi saaks.

Nõukogu ettepanekul esitas kaebaja X. vannutatud advokaat N-i poolt väljaantud kviitungi 16. märtsist 1925. a. milles tema tõendab 11.000 marga „kontrahi tegemise raha“ kättesaamist X-ilt, kuna muu osa kohta teatas, et selle maksnud allkirja saamata.

16. juunil 1927. a. otsustas Nõukogu vannutatud advokaat N-ile ette panna seletust anda X-i poolt antud kaebtuse sisu kohta.

Et seletust Nõukogule ei saabunud, otsustas viimane 9. septembril 1927. a. seletuse andmise selles asjas vannutatud advokaat N-ile sunduslikuks teha ja seletuse andmiseks kahenädalise tähtaja määrata. Ka selle ettepaneku peale vannutatud advokaat N. Nõukogule seletust asja kohta ei annud.

Läbi kaalunud kõik asjaolud leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N-i teguviis käesolevas asjas tuleb distsiplinaar karistuse väärilisèks tunnistada.

Kõige pealt leiab Nõukogu, arvesse võttes kaebaja X. poolt esitatud kviitungi ja käsitades K. As. S. § 372, et kaebtuses sisalduv asjaolude kirjeldus usaldust väärib ja et vannutatud advokaat N-i süü selles, et tema on üle aasta kliendi asja enese käes pidanud ilma sellele käiku andmata, kui ka selles, et tema kliendilt saadud „kontrahi tegemise raha", peale asja tema käest äravõtmist kliendi nõudmiste peale vaatamata tagasi ei maksnud, — tõeks on tehtud. Niisugune vannutatud advokaat N-i hooletus ja teguviis on Nõukogu arvamise järgi distsiplinaar karistuse vääriline.

Samuti on Nõukogu arvates distsiplinaar karistuse vääriline ka see, et vannutatud advokaat N. Nõukogu ettepaneku — seletust anda X-i kaebtuse sisu kohta, — täitmata jättis, olgugi et see temale sunduslikuks tehti.

K. As. S. § 371 järele ei või ükski s. s. § 368 ettenähtud karistus määratud saada enne, kui kaebtusealuselt ei ole seletust nõutud; § 372 järele, kui kaebtusealune seletust ei anna, otsustab Nõukogu asja temal olevate andmete järele.

Nõukogu arvab, et K. As. S. §§ 371 ja 372 käsitamisel ei oleks õige neid §§-e selles mõttes tõlgitseda, nagu oleks kaebtusealusel asja sisust äraripumata õigus jäetud seletuse andmisest oma äranägemise järele loobuda, ka siis kui seletuse andmine Nõukogu poolt sunduslikuks tehtud.

K. As. S. § 367 p. 2 järele kuulub Nõukogule ka järelvalve selle üle, et vannutatud advokaatide poolt täidetud saaks maksvad seadused ja kõik oma peale võetud kohused nii, nagu seda voliandjate huvid nõuavad. Nõukogu leiab, et niisugune järelvalve õigus eeldab ja sisaldab ka õigust nõuda järelvalvealustelt vannutatud advokaatidelt teateid ja seletusi nende käes olevate asjade seisukorra ja käigu kohta, vannutatud advokaadi peal lasuvate kohuste täitmise ja selle viisi kohta j. n. e., ilma milleta otse võimata oleks seaduse poolt Nõukogu peale pandud järelvalve teostamine nii, nagu see seaduses ettenähtud.

Sellest seisukohast väljaminnes ja arvesse võttes, et X-i kaebtus oli sihitud just vannutatud advokaat N-i mittekorrapäralise teguviisi peale asja ajamisel ja selle lõpetamisel, leidis Nõukogu otstarbekohase ja õige olevat vannutatud advokaat N-i sunduslikult kohustada seletust andma selle kaebtuse sisu kohta, et selgusele jõuda kas ja kuidas on tema poolt täidetud kliendi suhtes oma peale võetud kohused.

Niisuguse, sunduslikuks tehtud seletuse mitteandmine sisaldab eneses juba vannutatud advokaadi kohuste rikkumist vannutatud advokaatide eneste valitava Nõukogu suhtes ja selle tagajärjeks peab olema ühe seaduses ettenähtud distsiplinaar karistuse määramine.

Asudes küsimuse kaalumisele, missugust K. As. S. § 368 ettenähtud karistus käesolevas asjas määrata, leiab Nõukogu õiglaseks arvesse võtta, et vannutatud advokaat N-ile juba varemalt on Nõukogu poolt avaldatud hoiatus mittekorraliku advokaadi kohuste täitmise eest ja et Nõukogul ka teistes asjades on tulnud vannutatud adv. N-lt korduvalt nõuda Nõukogu otsuste täitmist ja sellest teatamist, mille kõige pärast oleks Nõukogu arvamise järgi õiglane tema suhtes tarvitusele võtta K. As. S. § 368 p. 3 ettenähtud karistust kaheks kuuks, teda ühtlasi kohustades tagasi maksma kliendilt saadud 12.000 marka.

Sellepärast ja käsitades K. As. S. §§ 367 p. 2 ja 8, 371, 372, 375 ja 368 p. 3 Nõukogu ühel häälel

otsustas:

Kohustada vannutatud advokaat N-i ühe nädala jooksul X-le tagasi maksma 12.000 mrk. kontrahi tegemiseks saadud raha, ühtlasi temale ära keelata vannutatud advokaadi kohuste täitmise kaheks kuuks.

9.

11. aprillil 1927. aastal vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees A. Maurer, abiesimees V. Johanson ja liikmed E. Eeck ja R. Eliaser, vaatas läbi Nõukogu poolt algatud asja vannutatud advokaadi abi N-i tegevuse kohta X-panga volinikuna.

Y-i poolt vann. adv. abi N-i tegevuse peale tõstetud kaebtuse asja läbivaatamisel selgus, et vann. adv. abi N. on *⁎* tegevust avaldanud, kui X-panga volinik, ilma et temal selleks panga poolt volitust oleks olnud.

Nõukogu otsustas viimast asja eraldada ja iseseisva asjana harutusele võtta.

Nõukogu poolt ülekuulatud tunnistajad seletasid asja kohta järgmist:

G. — 1926. aasta kevadel *⁎* viibides, pannud juhtumisi tähele suuremat rahvakogu Z. tän. olevas hoovis. Koosolijatelt saanud sellekohase küsimuse peale vastuse, et siin olevat X-panga liige, kes sooviavaldusi laenusaamiseks vastu võtvat. Et tunnistajal enesel soov olnud X-pangast laenu saada, kuid et niihästi hoov kui ka tuba rahvast täis olnud, siis lükanud käigu X-panga liikme jutule teise korra peale edasi. Umbes kuu aega hiljem tulnud samasse kohta tagasi ja seal võtnud teda vastu vann. adv. abi N. Tunnistaja kannud oma soovi temale ette ja ütelnud, et rahva ütlemise järele tema X-panga liige olevat, kes neid sooviavaldusi korraldavat. Selle peale seletanud vann. adv. abi N., et tema just mitte X-panga liige ei olevat, kuid terve see laenu saamise ja

andmise lugu olevat temale, kes selles asjas mitu korda *⁂* olla käinud, sula ja selge. Tunnistaja soovil kirjutanud vann. adv. abi N. temale tarvilised kirjad X-pangale esitamiseks valmis. Sel puhul näidanud vann. adv. abi N. ka tervet virna puhtaid pabereid, varustatud inimeste nimedega ja seletanud, et neid tuleb täita ja X-pangale sisse saata.

Vann. advokaat M. — 1925. a. kevadest peale hakanud tema büroose väga sagedasti taluomanikke tulema, kes temaga kui X-panga liikmega samast pangast laenu saamise kohta soovinud kõneleda. Tunnistaja seletuse peale, et *⁂* X-panga liiget ei ole ega võigi olla, vastatud, et *⁂* olla koguni X-panga jaoskondki, et paljud olla seal käinud ja seal omad laenuasjad advokaat N-i juures joonde ajanud. Ka on tunnistaja poole mitmel korral inimesed maalt telefoni teel pööranud, teiste hulgas ka keegi A., kes eelpooltähendatud seletuse saamise peale vastanud, et siis olla ju terve hulk tema valla mehi eksiteele viidud, sest nemad olla kõik advokaat N-ga, kui X-panga liikmega, X-pangast laenusaamise asju ajanud. Hiljem saanud aru, et neil juhtumistel jutt on olnud tunnistajaga ühenimelisest vann. adv. abist N-st kes oli ühtlasi *⁂* tegutseva P. panga juhatuse liige.

Y. — tema käinud asja pärast mitu korda vann. adv. abi N. juures ja kord kui laenusaajaid kõige rohkem olnud, näinud selle uksel advokaadi nimelaua kõrval veel üht silti, millel nime alla või peale olnud käega kirjutatud midagi „Eesti X-panga asjaajaja“ sarnast. Tunnistaja küsimuse peale seletanud vann. adv. abi N., et tema on X-panga korrespondent ning ka Nõukogu liige, et sõitvat lähemal ajal Nõukogu koosolekule *⁂* linna ja et tema kaudu avaldatud sooviavaldused laenude kohta saavat esimeses järjekorras rahuldatud. Tunnistaja soovi peale kirjutanud vann. adv. abi N. ka palvekirja X-pangale, võttes 200 marka tasu ja veel 1% laenusummast, 5.200 marka, kuludeks. Ka ütelnud vann. adv. abi N., et tunnistaja soovitaks teda kui laenumuretsejat X-pangast ka teistele laenusoovijatele, tähendades, et oleks soovitav

kiiremalt laenusaamiseks samme astuda laenusoovijate suure arvu tõttu.

R. — 1926. aasta juuli kuus, kui tema üheskoos Y-iga käinud vann. adv. abi N. juures X-pangast laenu saamise otstarbel, siis näinud, et vann. adv. abi N. nimelaual olnud midagi X-panga kohta äratähendatud, kuid mis nimelt — enam ei mäletavat. Tol korral seletanud vann. adv. abi N., et tema juures asuvat X-panga osakond, kelle asjaajaja tema olevat. Palvekirja kirjutamise eest saanud vann. adv. abi N. tunnistajalt 300 marka ja hiljem tunnistaja isa kaudu 1% soovitava laenu summast.

Nõukogu poolt ülekuulatud, seletas vann. adv. abi N., et tema ei olevat ennast X-panga juhatuse liikmeks ega korrespondendiks nimetanud, ka ei olevat sellekohast kuulutust tema uksel olnud; tema olnud küll P-panga juhatuse liikmeks, missugune asunud tema ruumides ja võtnud küll oma klientidelt X-pangast laenusaamise avaldusi vastu; ka olevat selle panga poolt soovitatud laenusaamise asjus tema kui õigusteadlase poole pöörata; olla P-pangas ka rääkimist olnud, et sellest X-panga *,* agentuur saab. Inimesi käinud P-pangas tema juures X-pangast laenusaamise asjus õige palju. Väga palju neist olnud arvamisel, et tema X-panga juhatuse liige olevat, kuid seda arvamist lükanud tema ümber.

Läbivaadanud käesolevat asja leiab Nõukogu, et küllaldaselt tõeks tehtud ei ole, et vann. adv. abi N. ise oleks ennast X-panga nõukogu liikmeks, korrespondendiks või asjaajajaks nimetanud ja niisuguseks tema poole pöörajate ees esinenud. Kuid Nõukogu leiab, et vann. adv. abi N. on oma tegevuse läbi ise kaudset põhjust annud niisuguse arvamise tekkimiseks rahva seas, ei ole seda ekslikku arvamist küllaldaselt ümber lükanud ja otse selle vastu — seda arvamist isegi ära kasutanud.

Lihtrahva seas sarnase arvamise tekkimise põhjuseks võis Nõukogu arvamise järgi olla see asjaolu, et vann. adv. abi N. kliente vastu võttis P-panga ruumides, missugune isegi rahvale soovitanud on tema poole X-pangast laenusaamise asjus pöörata ja missuguse ametnikud

rahva kuuldes seletanud, et P-pangast tulevikus X-panga agentuur saab.

Lihtinimeste seas, kellel raske on vahet teha pankade vahel, võis niisugustel asjaoludel ekslik arvamine tekkida, et P-pank on mingisugune X-panga osakond, kuhu viimase asjus tuleb pöörata, et vann. adv. abi N., kes oli P-panga juhatuse liige, on sellega ka ühtlasi mingisuguue asjamees X-pangas j. n. e.

Nõukogu leiab, et seisuse liikmetel üldse ei ole kohane klientide vastuvõtmist korraldada pangaga ühistes ruumides ja et ka P-panga juhatuse liikme kohused ei ole ühendatavad advokaadi ametiga. Kuid mida iseäranis vann. adv. abi N-le tuleb süüks anda, on see, et tema tarvilisi samme ei astunud selleks, et viibimata tuleks lõpp sellele ekslikule arvamisele rahva seas, mille tekkimises ja levinemises tema ise osalt süüdi, nagu oleks tema mingisuguses vahekorras laenusaamise asjus X-pangaga. Otse selle vastu vann: adv. abi N. jatkas sarnases usus tema juure kokku voolava inimeste hulga vastuvõtmist, neile palvete kirjutamist ja isegi palus neid veel uusi laenusoovijaid tema poole saata, lootusi andes, et just tema see on, kes laenuasju kiirelt ja hea kordaminekuga võib ajada.

Niisugune teguviis, kus klientide eksiarvamist on ära kasutatud, on seisuse liikmele mittelubatud ja sellepärast distsiplinaar karistuse väärilіne.

Mis puutub tunnistajate Y. ja R. seletustesse, siis leiab Nõukogu, et mitte võimata ei ole teatud eksitus nende poolt selles mõttes, nagu juba tähendatud, et nemad, kui lihtinimesed, ei ole suutnud selgusele jõuda neis nimetustes ja vahekordades, mis vann. adv. abil N-l olid P-panga suhtes, ja sidusid neid X-pangaga, kellesse nende asjad puutusid.

Asudes küsimuse kaalumisele, missuguse distsiplinaar karistuse väärilіseks tuleb vann. adv. abi N. kirjeldatud teguviisi tunnistada, leiab Nõukogu õiglaseks määrata temale K. As. S. § 368 p. 3 ettenähtud karistust ja nimelt kolmeks kuuks.

Sellepärast ja K. As. S. §§ 367 p. 8, 371, 375 ja 368 p. 3 põhjal Nõukogu ühel häälel otsustas: vannutatud advokaadi abi N-le ära keelata advokaadi kohuste täitmise kolmeks kuuks.

10.

11./28. aprillil 1927. aastal Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees — A. Maurer, abiesimees — V. Johanson ja liikmed — E. Eeck ja R. Eliaser, vaatas läbi X. kaebtuse asja vannutatud advokaadi abi N'i tegevuse kohta ja leidis järgmist:

1922. aastal kinnitas *** Rahukogu Y'i pärijateks tema ema, õe ja vennad. 1925. aastal suri ema ära ja üks vendadest, nimelt X., pööras vann. adv. abi N'e poole palvega teda *** jaoskonna Rahukohtuniku juures ema pärijaks kinnitada, et seega Y'lt järele jäänud talukohta saaks pärijate nimele kreposteerida. Kreposteerimise kulude arvel maksis X. 7. aprillil 1926. a. vann. adv. abi N'le 5.000 marka, mille tõenduseks Nõukogule kviitungi esitas.

Vann. adv. abi N., kelle ukse peale olnud kirjutatud, et tema on Z-panga korespondent, lubanud X'ile ka Z-pangast 520.000 marka laenu muretseda ja võtnud temalt selle eest honoraariks 1% laenu summast, s. o. 5.200 marka.

Et vann. adv. abi N. kuni 1926. aasta detsembri kuuni miskit palvet *** jaosk. Rahukohtunikule esitanud ei olnud, võtnud X. temalt volikirja ja osalt ka teised paberid tagasi ja nõudnud, et vann. adv. abi N. temale ka sissemakstud raha — 10.200 marka — tagasi annaks. 1927. aasta jaanuari kuus maksnud vann. adv. abi N. saadud rahast 1.000 marka tagasi, seletades, et temal praegu enam raha ei olevat.

X. palub Nõukogu seisukohta võtta vann. adv. abi N'i tegevuse kohta ja temale ette kirjutada tagasi maksta honoraari ja kulude arvel saadud 9.200 marka.

Nõukogu ettepanekul antud kirjalikus seletuses tähendab vann. adv. abi N., et surnud Y'i päranduse asi on tema poolt täpselt ja korralikult aetud, et 30. detsembril

1926. a. on tema poolt X'ile ettekanne tehtud päranduse asja ajamise ja talukoha mõttelise osa kreposteerimise kohta ja et X. jäänud asjaajamisega täiesti rahule ja annud allkirja, et asjaajamine nende vahel lõpetatud ning arved õiendatud. X'ile kirjutanud tema, vann. adv. abi N., küll mõned palvekirjad Z-pangast laenusaamise pärast ning käinud vahete vahel **-as Riigi liikumata varanduste maksuametis ja mujal järele kuulamas, kuid asja ajanud X. ise. Laenusaamise asja lõpetanud X. isiklikult ära, kus juures tema, vann. adv. abi N., selleks palvekirja valmis kirjutanud. Ka selle tegevusega olnud X. 30. detsembril 1926. a. asjaajamist lõpetades rahul. Z-panga korrespondendina ei olevat tema, vann. adv. abi N., iialgi esinenud ega ennast niisuguseks nimetanud.

Oma kirjalikule seletusele lisas vann. adv. abi N. juurde notaariuse poolt õigeks tunnistatud väljavõtte tema raamatust, missugune eneses sisaldab X'i allkirja 30. detsembrist 1926. a. selle kohta, et on volikirja kätte saanud ja asjaajamise ning arved lõpetanud. Notariuse kinnitamise pealkirjast on näha, et sõnad — „ja arved" — on algtekstile juurde kirjutatud ja ei ole enne allkirja õiendatud

Nõukogu otsusel ülekuulatud X. ja tema poolt ülesantud tunnistajad L. ning M. seletavad kokkuvõetult asja kohta järgmist.

X.: — päranduse asja korraldamise annud vann. adv. abi N'ile üle kevadel 1926. aastal ja selles asjas tulnud mitu korda tema juures käia. Alguses olnud vann. adv. abi N'i uksel harilik nimelaud, kuid hiljem, suvel, kui laenusoovijaid kõige rohkem oli, näinud kord, et selle kõrvale oli tekkinud veel teine, millel käega oli kirjutud — „Z-panga asjaajaja". Küsimuse peale seletanud vann. adv. abi N., et tema on Z-panga korrespondent ning ka nõukogu liige, ning et tema kaudu avaldatud sooviavaldused saavad esimeses järjekorras rahuldatud. Juba enne seda oli vann. adv. abi N. kirjutanud temale sooviavalduse Z-pangast laenusaamise kohta ja võtnud selle eest 200 marka ning veel 1% soovitud laenusum-

mast, s. o. 5.000 marka, seletades, et see mitte tema kasuks ei lähe, vaid mingisugusteks kuludeks, ilma milleta ei võivat laenusoovi Z-panga Nõukogu arutusele võtta. Hiljem, kui laenust asja ei tulnud, teatanud temale järelpärimise peale Z-pank, et vann. adv. abi N'el panga poolt mingit volitust ei ole. Siis võtnud vann. adv. abi N'lt oma volikirja tagasi. Kui volikirja tagasi saanud ja allkirja annud, pole mingisugust juttu olnud selle kohta, et ka arved lõpetatud on. Pärast allkirja andmist käinud mitu korda vann. adv. abi N-lt oma raha tagasi nõudmas, mille kohta viimane seletanud, et pole veel oma arveid kokku võtnud ja käskinud teine kord tagasi tulla. Mitu nädalat pärast allkirja andmist, vist 1927. a. veebruari kuus näinud vann. adv. abi N'e P-panga ruumides ja pööranud seal tema poole nõudmisega tagasi maksta 10.200 marka, mille peale vann. adv. abi N. käskinud vähe oodata ehk kella poole kaheks tagasi tulla, lubades siis raha ära anda. Seda juttu kuulnud pealt ka R. Kell pool kaks maksnud vann. adv. abi N. võlgnevast summast 1.000 marka tshekiga ära, ülejäänud summat lubades edaspidi anda. Et tema aga usu oli kaotanud vann. adv. abi N'e lubadustesse, siis kirjutanud kaebtuse Nõukogule.

L.: — 1926. aasta juulikuus pööranud X'i soovitusel vann. adv. abi N'e poole laenusaamise otstarbel Z-pangast. Vann. adv. abi N'i nime peal oli midagi ära tähendatud Z-panga kohta, kuid mis just, ei mäletavat. Igatahes mäletavat kindlasti, et tol korral seletanud vann. adv. abi N. küsimuse peale, et siin asuvat *** Z-panga osakond, kelle asjaajaja olla tema ja, et mõlemad asutused on üks ja seesama.

R.: — 1927. aasta veebruari kuus käinud ühes X'ga P-pangas. X. pööranud seal vann. adv. abi N'e poole küsimusega, millal tema, X., võiks asjatoimetuste eest sisse makstud raha 10.000 marka, või natukene enam, kätte saada. Selle peale ütelnud vann. adv. abi N., et X. tagasi tuleks umbes kell pool kaks, siis nägevat, kui palju tema, N., võivat ära maksta. Tema, R., X'iga kell pool

kaks tagasi ei läinud ja ei teadvat, kas ja kui palju vann. adv. abi N. raha X'ile tagasi maksis, kuid olla pärast kuulnud, et viimane tol korral saanud 1.000 marka kätte.

Nõukogu koosolekule 11. aprilliks 1927. a. väljakutsutud, seletas vann. adv. abi N. asja kohta veel järgmist:

Y'i päranduse tombu asjas seisnud tema ülesanne selles, et kohtust ärakirjad otsusest ja päranduse deklaratsioonist välja võtta ja peale selle kokkulepet sobitada X'i ja selle venna ning õe vahel, sest et X. ühes vennaga tahtnud õe osa ära osta. Selles asjas saanud honoraari ja kuludeks 5.000 marka, millest 1926. aasta lõpul ehk 1927. aasta algul X'ile 1.000 marka tagasi annud, kuna 4.000 marka senini tagasi andmata on. 1.000 marga tagasimaksmise tõenduseks esitas Nõukogule X'i allkirjaga kviitungi. 4.000 marka arvanud enesele tasuks dokumentide väljavõtmise ja kokkuleppe sobitamise eest, olgugi, et viimasest asja ei saanud.

Asudes ülemalkirjeldatud asjaolude hindamisele, leiab Nõukogu tarvilikuks käesolevast asjast välja eraldada ja iseseisvalt arutusele võtta X'i kaebuse selle osa, mis puutub vann. adv. abi N'e tegevusesse Z-panga laenuasjade ajamisel. Ülejäänud osas leiab Nõukogu X'i kaebtuse põhjendatud olevat ja õiglaseks vann. adv. abi N'i distsiplinaarselt karistada järgmistel kaalutlustel:

Kõige pealt leiab Nõukogu, et vann. adv. abi N. ei ole korrapäraliselt täitnud oma kohuseid kliendi vastu, kelle asja ajamise tema oma peale oli võtnud.

Vastu võttes N'lt 1926. aasta aprilli kuus tähendatud X'i pärimise õigustes kinnitamise asja tema emast järele jäänud varanduse kohta ja saades kuludeks 5.000 marka, ei olnud vann. adv. abi N. kuni 1926. aasta lõpuni vastavat palvet rahukohtunikule esitanud, mispärast X. volikirja temalt ära võttis.

Vann. adv. abi N. on X'e asjaajamise kohta Nõukogule mitmesuguseid seletusi annud: kirjalikus seletuses väidab tema, et ajanud X'i päranduse ja mõttelise osa kreposteerimise asja 1926. aastal täpselt ja korralikult,

nii et X., peale tema, N'e, ettekannet asja ajamise kohta, sellega täiesti rahule jäänud ja volikirja tagasi saanud; suusõnaliselt seletas vann. adv. abi N. Nõukogule, et tema ülesanne seisnud juba mitte X'i päranduse asja ajamises, vaid kokkuleppe sobitamises X'i ja tema venna ning õe vahel viimase päralt oleva talukoha mõttelise osa vendadele müümise pärast ja rahukohtuniku otsusest päranduse deklaratsioonist ärakirjade väljavõtmises.

Niisugustele üksteisele vastu käivatele vann. adv. abi N.-i seletustele ei või Nõukogu usaldust anda ja jõuab arvamisele, et X. seletus vann. adv. abi N.-ile tehtud ülesandest tõele vastab, seda enam, et see seletus kinnitust leiab ka temale vann. adv. abi N.-i poolt antud 7. aprillil 1926 a. kviitungi sisus ja vann. adv. abi N.-i seletuses. Et Y. varanduse kohta pärijad ja nende hulgas X. juba 1922 aastal kinnitatud olid, siis ei võinud vann. adv. abi N. 1926 aastal mingit muud X.-i päranduse asja enam ajada kui vahepeal surnud X.-i ema päranduse asja, kes X.-i kaaspärija oli talukohas M.—J. Nr. 16.

Teisest küljest on ka selge, et terve talukoha M.—J. Nr. 16 kreposteerimine pärijate nimele, mille kuludeks vann. adv. abi N. 7. aprillil 1926 a. 5.000 marka vastu oli võtnud, ei olnud muidu võimalik, kui et oleks saanud kinnitatud pärijad X.-i emale kuuluva mõttelise osa peale.

Mis puutub X.-i palvesse kohustada vann. adv. abi N.-i temale tagasi maksma kreposteerimise kuludeks saadud 5.000 marka siis leiab Nõukogu, et ka see palve väärib lugupidamist 4.000 marga suuruses summas.

Siin ei või Nõukogu tähelpanu mitte pöörata selle peale, et vann. adv. abi N. oma rahalist vahekorda kliendiga ja nimelt kuludeks saadud raha tagasimaksmise küsimust on püüdnud lahendada vannutatud advokaadi abile täitsa lubamatul viisil.

Nõukogule esitatud notariaalsest väljavõttest vann. adv. abi N.-i raamatust on näha, et tema on lasknud 30. detsembril 1926 a. volikirja tagasisaamise juures X.-i alla kirjutada tekstile, milles öeldud, et ka arved nende vahel lõpetatud on, kuna see tegelikult ei olnud aset leid-

nud ja vann. adv. abi N. veel hiljem, jaanuari või veebruari kuus 1927 a. X.-le, viimasel temalt saada oleva raha arvel 1.000 marka ära maksis (v. Nõukogule esitatud kviitung ilma kuupäevata) ja Nõukogu koosolekul 11. aprillil 1927 a. õigeks võttis, et 4.000 marka senini tagasi maksmata on.

Nõukogul ei ole andmeid, mis sunniks teda uskuma, et sõnad „ja arved", mis on esitatud raamatu väljavõtte tekstile juure kirjutud, oleks sinna kirjutud peale teksti allakirjutamist X.-i poolt, kuid Nõukogu leiab, et vann. adv. abile ei või lubatud olla klientidele, kel kahtlust ei või tekkida advokatuuri kuuluvate isikute õige toimetamise viisi kohta, allakirjutamiseks ette panna kviitunge ja dokumente, mis oma sisu poolest tõele ei vasta ja mis edaspidi klientide vastu ära kasutatud võiks saada tõendusena mitteasetleidnud asjaolude kohta. Kuid vann. adv. abi N. ei ole mitte ainult oma klienti, lihtinimest X.-i, niisugust kviitungi alla kirjutada lasknud, vaid seda kviitungi tema kahjuks tarvitanud, esitades seda selle tõenduseks, et raha kliendile ära makstud.

Sellepärast leiab Nõukogu, et vann. adv. abi N. peab mitte ainult kohustatud saama 4.000 marka kulude arvel saadud kliendi raha viimasele tagasi maksma, vaid et teda tuleb ka distsiplinaarselt karistada ülemalkirjeldatud rahalise vahekorra lahendamise viisi eest oma kliendiga.

Samuti leiab Nõukogu, et vann. adv. abi N.-i tuleb kohustada X.-ile tagasi maksma 5.000 marka, mis ta on saanud viimaselt selle eest, et lubas Z-panga asjaajajana, kelleks ta ei olnud, Z-pangast laenu muretseda.

Lõpuks leiab Nõukogu, et vann. adv. abi N. ülespidamine Nõukogu suhtes ei ole selles asjas advokaadi eetikaga kooskõlas.

Nõukogul ei ole igakord õigust sundida vann. advokaate ja nende abisid seletuse andmiseks nende vastu tõstetud distsiplinaar asjus. (Koht. Asut. Sead. §§ 371 ja 372).

Kuid seletuse andmise korral ei või vannutatud advokaatidele ja nende abidele kuidagi lubatud olla teadlikult ebaõigete seletustega esinemine.

Vann. adv. abi N. on, nagu ülemaltähendatust näha, mitte ainult ebaõigeid seletusi Nõukogule annud (nagu oleks X. raha kätte saanud, asjaajamisega rahul olnud j. n. e.), vaid nende tõenduseks isegi esitanud X.-ilt saadud allkirja 30 detsembrist 1926 a. teades, et selle sisu tõele ei vasta ja kuidas see X.-lt saadud.

Niisugune vannutatud advokaadi abile mitteväärne ülespidamine Nõukogu suhtes ei või Nõukogu poolt arvesse võtmata jäetud saada distsiplinaar karistuse määramisel.

Sellepärast ja Koht. Asut. Seaduse §§ 367 p. 2, 371 375 ja 368 p. 3 põhjal Nõukogu ühel häälel

otsustas:

vannutatud advokaadi abi N.-ile ära keelata advokaadi kohuste täitmise n e l j a k s kuuks ja teda kohustada X.-ile tagasi maksma 9.000 marka.

11.

5. mail 1927. aastal vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees A. Maurer, abiesimees V. Johanson ja liikmed: K. Baars, E. Eeck ja R. Eliaser, vaatas läbi X-i kaebtuse vannutatud advokaadi abi N-e tegevuse peale ja leidis järgmist:

24. novembril 1926. a. Nõukogule esitatud kaebtuses seletab X., et 1925. a. kevadel annud tema *⁎*-as vann. adv. abi N-i ajada Y. vallas asuva Z. talu reaal osadesse jagamise asja.

Vann. adv. abi N. nõudnud tema, X-i käest 18.000 m. kohtu lõivuks ja 2.000 marka palvekirja kirjutamise eest. Sellest summast maksnud tema 16. mail 1925. a. *⁎*-as kviitungi vastu 10.000 marka ja ülejäänud summa — 10.000 marka — saatnud postitshekiga 23. maist 1925. a. vann. adv. abi N-le ära. Volikirja annud tema vann. adv. abi N-le 10. juunil 1925. a. Vaatamata lubaduse peale asja kiiresti ajada, esitanud vann. adv. abi N. vastava palve *⁎* Rahukogule alles 12. novembril 1925. a.

Peale 20.000 marga maksmist hakkanud vann. adv. abi N. temalt, X-ilt, mitmesugustel ettekäänetel uusi rahasummasid nõudma, nagu ärakirjade toomiseks *** kreposti jaoskonnast ja ***-st, kuhu olevat temal tarvis isiklikult sõita, talukaardi ärakirjade valmistamiseks j. n. e. Kokku olevat tema, X., maksnud vann. adv. abi N-le Z. talu jagamise asjas 36.000 marka ja seal hulgas — 4.500 marka ***-a sõiduks mingi ärakirja toomise otstarbel, 5.000 marka *** kreposti kirja toomise eest, 5.000 marka talukaardist ärakirja tegemise eest ja veel 1.500 marka.

Ettesaadud rahasummade peale vaatamata esitanud vann. adv. abi N. Rahukogule palve isegi ilma 60-margalise tempelmargita, missugune maks Rahukogu poolt tema, X-i, käest sisse nõutud.

20. mail 1926. a. tulnud Z. talu jagamise asi Rahukogus harutusele, kuid jäänud pooleli, sest puudunud üks dokument, mille muretsemiseks ***-st vann. adv. abi N. jälle nõudnud ja saanud tema, X-i, käest raha.

Kaebaja X. leiab, et vann. adv. abi N. on tema, kui naisterahva, kohtu asjade ajamise mittetundmist ja usaldust omakasupüüdlikult ära kasutanud ja teda petnud, nõudes ning saades temalt raha kohtulõivuks, mida sugugi maksta ei olnud tarvis, dokumentide ja ärakirjade muretsemiseks ja valmistamiseks, mida sugugi tarvis ei olnud, ja ***-i sõitude kuludeks, mis vann. adv. abi N-e poolt sugugi ette ei võetud j. n. e.

Ka lisab X. juurde, et vann. adv. abi N. olevat ennast nimetanud vannutatud advokaadiks ja kui niisugusele lasknud enesele volikirja välja anda.

Kõige selle puhul palub X. vann. adv. abi N-e tema ülemalkirjeldatud teguviisi eest karistada ja teda kohustada tagasi maksma vähemalt 30.000 marka.

Kaebtuse juures esitas kaebaja: 1) N-e kviitungi 16. V. 1925. a. 10.000 marga peale; 2) postitsheki nr. 586265 — 10.000 mrk. peale; 3) postitsheki nr. 586910— 1.000 mrk. peale; 4) postikviitungi nr. 101 — 5.000 mrk. peale; 5) postikviitungi nr. 454 — 1.500 mrk. peale;

6) N-e 5 kirja — 25. V., 30. V. 1925. a., 22. V., 2. VI. 1926. a. üks kiri ilma kuupäevata; 7) kviitung 15. XI. 1926. a. kaardi vastuvõtmise üle; 8) 4 kirjaümbrikku.

Nõukogu ettepaneku peale esitas vann. adv. abi N. kirjaliku seletuse, kus tema väidab, et „Z. nr. 22" talu jagamise asi olevat algatud kaebaja enese palvel; volikirja olevat tema saanud alles 1925. a. novembri kuul; „Z." talu jagamise asjas olevat tema saanud honoraari ja kulude katteks ainult 16.000 marka; tema ei olevat ilma asjata 20. V. 1926. a. *⁂* Rahukogus palunud asja pooleli jätta, vaid asja arutamise edasilükkamine oli tingitud vajadusest *⁂* Rahukogu kinnistusjaoskonnast üht dokumenti muretseda.

Seletuse juures olid: *⁂* Rahukogu tunnistus 6. detsembrist 1926. a. nr. 698 — III; notari poolt kinnitatud väljavõte raamatust „*⁂* advokaat N. büroo asjad" ning kaebaja kiri 18. IX. 1926. a.

Täiendavalt esitas vann. adv. abi N. veel *⁂* II jaoskonna rahukohtuniku tunnistuse nr. 252 — 28. detsembrist 1926. a.

Nõukogu ülesandel toimetas nõukogu liige M. 18. jaanuaril 1927. a. *⁂* Rahukogu kantseleis Rahukogu tsiviil akti nr. 698 — III — 1926. a. ülevaatust, kus juures selgus, et 12. novembril 1925. a. on nimetatud kohtusse sisseantud X-i palve surnud P. päranduse jagamise asjas. Palvekirja all, mis X-i enese nimel on valmistatud, leidub järgmine märkus: X. palvel tema volinik allakirjutanud N." Palvekirjale on juure lisatud X-i volikiri vannutatud advokaadi N. nime peale, mis on avaldatud *⁂* notariuse R. kontoris 10. juunil 1925. a. Palvekiri oli tempelmaksustamata, mida X. ise kohtumääruse järele hiljem tasus. Mingisuguseid teisi makse juure lisatud ei ole. 20. mail 1926. a. on asi esimest korda ees olnud ja kohus on määranud: „Tunnistada X-i volinikuks vann. adv. N. ja paluja X-i volinikule üks kuu aega anda tõenduste esitamiseks". 23. novembril 1926. a. on X. kohtule teatanud, et N. enam tema volinik ei ole. Aktist ei ole näha

et N. mingisuguseid tõendusi aja jooksul 20. maist kuni 23. novembrini kohtule oleks esitanud.

Nõukogu liikme M-e poolt kuulati edasi selles asjas üle tunnistajad, kes seletasid järgmist: S. — tunnistaja teenib X-i juures, Z. talus tööjuhatajana. 1925. a. mai kuu keskel, kui X. advokaat N-e juure sõitis, kes siis *** põllumeeste esituse büroos vastu võttis, paluti tunnistaja kaasa tulla, et abiks olla asja toimetusel. Advokaat N-ga kokku saades, mindi kolmekesi notar R. juurde, et N-le volikirja välja anda. Tee peal seletas N. X-i vastava küsimuse peale, et tema olevat vannutatud advokaat. Volikirja võttis notarilt vastu N. isiklikult. Notari juurest mindi „T." seltsimaija, kus kabinetti asuti ja N. õlut tellis, mida kõik sealolijad jõid. Peale selle hakkas N. palvekirja kirjutama. N. küsis X-ilt, kui kõrgelt hindab tema Z. talu, mille kohta tema palvekirja kirjutas. X. vastas, et 600.000 mk. peale, mille peale N. ütles, et siis tuleb kohtusse poschliinideks sisse maksa 18.000 marka ning temale palvekirja kirjutamise eest 2.000 marka, kokku 20.000 marka ja seletas, et tema ennem ei saavat palvekirja sisse anda, kui kõik raha käes. Nõutud summast makseti N-le kohe ära 10.000 marka, kuna 10.000 mrk. pärast postiga kätte saadeti. Palvekirjale X. alla ei kirjutanud, küll aga lasi N. teda viiele või kuuele lehele, mis täiesti puhtad olid, alla kirjutada, seletades, et nemad lähevad ärakirjade valmistamiseks tarvis. 1925. a. sügise pool saatis tunnistaja X-i ülesandel N-le veel maksudeks 1.000 marka ja 1926. a. kevadel 1.500 marka. Seda viimast summat nõudis N. selleks, et **-st kinnistusjaoskonnast ühe dokumendi ärakirja tuua. Samaks otstarbeks oli tema varemalt X-i käest isiklikult saanud 500 m. 20. mail 1926. a. oli asi Rahukogus ees. Enne seda maksis X. N-le viimase nõudmisel 500 marka, mis N-il, nagu ta ütles, ärakirjade toomise eest **-st puudu oli tulnud ja võttis 1.000 marka peale selle väljaastumise eest samal päeval kohtus. Kohtust ära tulles seletas N. X-ile ja tunnistajale **-l pingil istudes, et tema ei ole soovitavaid ärakirju **-st mitte kätte saanud, sest et need olla Kohtu-

palatisse saadetud ning nõudis nende äratoomiseks 2.000 m., missugune summa temale ka üle anti. Nähes, et tunnistajal raha rohkem kotis, nõudis N. veel 500 mrk. juurde. Hiljem mõni päev tuli kiri X-le, et tema saadaks N-le talukaardi ärakirjade tegemiseks 5.000 marka. Ka see summa sai temale postiga kätte saadetud.

L. — 1926. a. suvistepühade ajal viis tunnistaja X-i ülesandel advokaat N-le talukaardi. N. seletas, et kaardi ümbertegemiseks olevat tarvis 5.000 marka. Kuu või paar peale selle käis tunnistaja ühes X-ga kaarti tagasi saamas, kuid N. kaarti tagasi ei annud, seletades, et kaart on *⁎*-as.

K. — tunnistaja käis ühes X-ga N-lt talukaarti tagasi nõudmas, kuid N. kaarti tagasi ei annud, seletades, et kaart on joonestaja käes.

11. aprillil 1927. a. kuulas Nõukogu N-i selles asjas üle, kus juures viimane seletas: Volikirja tõi temale X., oli volikirjas eksikombel vannutatud advokaadiks nimetatud. *⁎*-as ajas X-le üht kriminaal asja. Selle asja eest sai honoraari 9.500 marka, üleüldse on tema saanud X-lt 27.500 marka. Peale selle kaardi ärakirja tegemise eest 5.000 marka. Kaartide ärakirjade tegemine maksis 2.800 marka; kes ärakirja valmistas — ei tea. *⁎*-s ei ole X-i asjas käinud, küll *⁎*-as, kus Kohtupalatis asja vaatas. See oli 1925. a. sügisel; kas selle eest tasu sai, — ei tea. Parandab oma seletust: *⁎*-as ajas X-le kaht asja — ühte kriminaal ja ühte tsiviil asja. Honoraari sai mõlemate asjade eest koos.

13. aprillil 1927. a. teatas N. Nõukogule, et tema X-le 5.000 marka kaardist ärakirjade valmistamise raha, postiga ära saatnud, mille tõenduseks postikviitungi esitas.

Käesolevat asja läbivaadates leidis Nõukogu, et X-i kaebus ettepandud dokumentide ja ülekuulatud tunnistajate seletuste läbi tähtsal määral kinnitust leidis. Asjaoludest on kahtlemata selgunud, et vann. adv. abi N. juba 1925. a. mai kuus oma peale võttis Z. talu jagamise asja ajamise. Seda tõendas tnnnistaja S. ja ka kaebaja poolt esitatud dokumentidest on näha, et vann. adv. abi N.

selles asjas 16. mail 1925. a. — 10.000 marka „kohtuposchliini ja asjaajamise kulu“ vastu võtnud ning kaebajale 25. mail 1925. a. saadetud kirjas nõuab N. rida dokumente, „talujagamise asjas täiendavalt kohtule esitamiseks“. Teiselt poolt on aga nõukogu liikme M. poolt toimepandud *** Rahukogu tsiviilakti nr. 698 — III — 1926. a. järelvaatuse protokollist näha, et X. palve surnud P. päranduse jagamise asjas on Rahukogusse tulnud 12. novembril 1925. a. Sellega on siis see palve esitatud kohtule peaaegu 6 kuud peale asja vastuvõtmist ja selle viivituse vabanduseks ei ole N. mingisuguseid kaaluvaid põhjusi esitanud. N-e seletus, et kõne all olev jagamise asi on alatud N-i enese palvel ja et volikirja olevat tema X-it saanud alles 1925. a. novembri kuus, ei või kaaluvaks peetud saada, sest palve on valmistatud küll X-i nimel, kuid kohtusse antud ikkagi N-i poolt, kes sellele alla kirjutas küll mitte kui volinik, vaid paluja eest „tema palvel“. Et N-el ka varemalt võimalus ei puudunud asja kohtusse·anda on näha ka tema kirjast kaebajale 25. maist 1925. a., kus tema dokumente nõuab, et neid „täiendavalt“ kohtule esitada. Selle kirjaga tahtis N. oma klienti nähtavasti uskuma panna, et asi juba kohtule esitatud. Tõeoludele vastavaks tuleb lugeda tunnistaja S·e seletust, et N. juba 16. mail 1925. a. palve valmistas. Seda palvet esitas N. kohtule aga alles 12. novembril 1925. a. ja püüab nüüd oma viivituse vabanduseks ennast puht vormiliste väidetega, et palve olevat esitatud X-i enese poolt, kaitsta. Sarnast kaitsemisviisi tuleb aga täiesti hukka mõista, eriti distsiplinaar toimetuses, mis põhjeneb seisuse liigete usalduse peal oma ametvendade ja nende hulgast valitud distsiplinaarkohtu vastu.

Tõendatuks tuleb lugeda osalt ka X-i väidet, et N. on tema, kui naisterahva, kohtu asjade ajamise mittetundmist ja usaldust ära kasutanud ja temalt nõudnud ning saanud raha kohtulõivuks, mida sugugi maksta ei olnud tarvis, dokumentide ja ärakirjade muretsemiseks, mida sugugi tarvis ei olnud, **-i ja **-a sõitude kuludeks, mida vann. adv. abi N-e poolt sugugi ette ei võe-

tud. Samuti tõendatud on, et vann. adv. abi N. seal juures vannutatud advokaadina esinenud on ja kui niisugusele lasknud enesele volikirja välja anda.

Tunnistaja S-e seletusest on näha, et palvekirja kirjutamisel **-as 16. mail 1925. a. küsinud N. X-lt, kui kõrgelt hindab tema Z. poolt talu, mille kohta tema palvekirja kirjutas. Kui X. vastanud, et 600.000 mrk. peale, siis tähendanud N., et siis tuleb kohtuse poschliinideks sissemaksta 18.000 marka ning temale palvekirja kirjutamise eest 2.000 marka, kokku 20.000 marka ja seletanud, et tema enne ei saavat palvekirja sisse anda, kui kõik raha käes. Selle peale maksis kaebaja N-le ka kohe 10.000 marka, mille kohta kviitung esitatud ja saatis mõne päeva pärast postiga 10.000 marka, mis ka kviitungiga tõendatud.

Asudes selle N-i teguviisi hindamisele, leiab nõukogu, et N-el pidi teada olema, et päranduse jagamise asjas, kui hoiukorras aetavas asjas, kohtulõivu võetakse maksimaalselt 1/2% suuruses jagatava objekti väärtusest ja mitte rohkem kui 10.000 marka. Edasi pidi temal kui vann. adv. abil ka teada olema, et hoiukorra asjades kohtuposchliini suurus määratakse kindlaks alles kohtu otsusega. Käesoleval juhtumisel on aga N. nõudnud kohtulõivuks 18.000 marka, s. t. 3% objekti hinnatud väärtusest ja on peale selle kohtulõivu ette nõudnud, seletades, et tema enne ei saavat palvekirja kohtule esitada kui kõik raha käes. Ometi esitas tema aga palve isegi ilma tempelmargita, mis pärast X-lt sisse nõuti.

Kaebaja X-i poolt esitatud postikviitungitest on edasi näha, et tema mitmel ajal on saatnud vann. adv. abi N-le veel 7.500 marka. Tunnistaja S-e seletustest nähtub, et need summad said saadetud N-le viimase nõudmise peale, mitmesuguste ärakirjade valmistamiseks ja **-sse sõitmiseks mingisuguse dokumendi järele; 5.000 marka on aga maksetud talu kaardist ärakirja tegemise eest. Tunnistaja S-i seletuse järele olevat tema, kaebaja korraldusel, N-le veel annud 2.500 marka **-a sõitmiseks dokumendi järele, mida **-st kätte ei saadud.

Oma kirjalikus seletuses teatab N., et tema kaebajalt saanud üleüldse 27.500 marka, kuid sellest rahast olevat tema kokkuleppe alusel omanud talu jagamise asja ajamise honoraariks 16.000 marka, kuna 11.500 marka olevat tasu kolmekordse väljaastumise eest *⁎*-as rahukohtuniku juures A. nõude asjas kaebaja vastu.

Nõukogule suusõnaliselt antud seletuses võtab N. juba õigeks, et tema saanud kaebajalt 27.500 marka honoraari, millest 9.500 marka A. nõude asjas kaebaja vastu ja peale selle saanud tema veel 5.000 marka kaardi ärakirja valmistamise eest.

Nõukogu arvamise järele ei ärata N-e seletused, et osa saadud rahast olnud honoraar väljaastumise eest A. nõude asjas X-i vastu, küllalt usaldust, sest N. annab honoraari suuruse kohta lahkuminevaid andmeid ja N-i poolt esitatud *⁎* II. jaosk. rahukohtuniku õiendusest 28. XII. 1926. a. nr. 232 on näha, et A. nõudmine X-i vastu oli ainult 10.000 marka suur ja vann. adv. abi N. on selles asjas ainult üks kord kohtus esinenud. Selle kohta, et N. kaebajale ka veel mingisugust kriminaal asja ajanud oleks, puuduvad andmed.

Kuigi kogutud materjal heatahtlise hindamise juures, ei luba veel otsusele jõuda, et vann. adv. abi N. kõne all olevad summad omastamise mõttega kliendilt vale ettekääne all nõudnnd oleks, siis paistab siiski N-i teguviisist välja, et tema vähemalt üksikute rahasummade nõudmisel kliendile tõele mitte vastavaid andmeid esitas nende summade tarvilikkuse ja otstarbe ning tõelise tarviduse suuruse kohta. Seda on osalt ise N. õigeks võtnud oma suusõnalises seletuses, tõendades seal, et tema kaebaja asjas *⁎*-is käinud pole ja kaardist ärakirja valmistamine ainult 2.800 marka maksnud.

Ei või muidugi kaht arvamist olla selle kohta, et sarnane teguviis kõige valjumat hukkamõistmist väärib ja täiesti lubamata on. Süü raskendavaks momendiks tuleb selles asjas aga lugeda seda, et niisugune teguviis on aset leidnud isiku poolt, kes elukutseliselt, kui vann.

adv. seisuse liige, võõrad asju ajab ja kellelt selle tõttu iseäralist täpsust ja hoolsust asjade ajamises nõuda võib.

Nõukogu leiab veel, et vann. adv. abi N-i esinemise viis kliendiga läbikäimisel oma üldise kuju poolest ei ole vääriline seisuse liikmele. Nõukogu leiab, et ei ole kohane klientidega läbirääkimist pidada joogikohas õlle pudelite taga. Samuti ei ole kohane koht arvete õiendamiseks klientidega *⁂* mäel asuvad pingid ja klientide vastuvõtmiseks „T" seltsimaja.

Asudes küsimuse kaalumisele, missuguse distsiplinaar karistuse väärilisеks tuleb tunnistada vann. advokaadi abi N-i ülemalkirjeldatud teguviisi, leiab Nõukogu arvesse võttes, et tegemist on noorema seisuse liikmega, kellel veel küllaldane arusaamine puudub oma ameti iseloomust ja kohustest; õiglaseks määrata temale K. As. S. § 368 p. 3 ettenähtud distsiplinaar karistust 8 kuuks.

Sellepärast ja käsitades K. As. S. §§ 367 p. 2, 371, 375 ja 368 p. 3, Nõukogu otsustas:

Ära keelata vannutatud advokaadi abi N-ile advokaadi kohuste täitmise kaheksaks kuuks.

12.

11. aprillil 1927. aastal vannutatud advokaatide nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees A. Maurer, abiesimees V. Johanson ja liikmed — R. Eliaser ja E. Eeck, vaatas läbi *⁂* tähtsamate asjade *⁂* jaoskonna kohtu-uurija teadaande 25. märtsist 1927. a. vannutatud advokaadi abi N. tegevuse kohta ja leidis järgmist:

21. märtsil 1927. a. teatas *⁂* tähtsamate asjade *⁂*jaoskonna kohtu-uurijale kohtupalati prokuratuuri käsutusametnik X., kes juba pikemat aega kui raamatupidamise ekspert, juhib tähendatud kohtu-uurija järelvalve all töötavat ekspertiis-komisjoni tööd n. n. „— — — paanama" asjas, et m. a. 19. märtsi peale lõunat olevat teda, X-i, vann. adv. abi N. enda juure kutsunud ning ühe speditsiooni firma nimel nelja silma all ettepaneku teinud selle firma raamatuid ja dokumente, missugused tähen-

datud kohtu-uurija korralduses on, niiviisi läbivaadata, et selle firma vastu mingisugust süüdistust ega nõudmist ei tekiks, ja lubanud selle eest maksta 60.000 marka.

*** tähtsamate asjade *** jaoskonna kohtu-uurijale 25. märtsil 1927. a. antud kirjalikus avalduses kirjeldab X. ülemaltähendatud juhtumist järgmiselt:

Enne kohtupalati prokuratuuri teenistusse astumist töötanud tema, X., ühes ministeeriumis raamatupidajana ja puutunud seal ametlistes asjades kokku ning saanud tuttavaks vann. adv. abi N-iga, kes samas ministeeriumis juriskonsultina töötanud.

5. märtsil 1927. a. kohanud tema, X., rahukogu ruumides vann. adv. abi N-i, kes n. n. „— — — paanamast" ja sellest osavõtnud üksikute tegelaste süütegude iganemisest juttu ajama hakanud. Lõpuks tähendanud N., et nemad kui endised kaasteenijad ei tarvitseks mitte endist tutvust katkestada, vaid võiksid ka edaspidi kontaktis töötada, sest et temal, N-il, kui advokaadil, on tihtilugu ka raamatupidamises asjatundja abi ja nõu tarvis. Ühtlasi annud vann. adv. abi N. oma nimekaardi, äratähendades selles oma telefoni numbrid ja kella ajad, millal tema kättesaadav, ja palunud teda, X-i, lähematel päevadel oma jutule tulla millegi asja üle läbirääkima.

Laupäeval 19. märtsil s. a. kõlistanud vann. adv. abi N. asutusse kus X. töötas, ja kutsunud teda oma juurde, *** tänavale. Kell 6 õhtul ilmunudki X. vann. adv. abi N-i töökabinetti *** tänaval, kus viimane, peale harilikkude küsimuste esitamist, hakanud X. poolt toimetatava ekspertiisi asjus rääkima.

Jutu sees tähendanud vann. adv. abi N., et see töö täitsa ilmaaegne olla, sest kaupmehed saavad nende süütegude iganemise tõttu asjas ainult tunnistajatena figureerima, kuna väikestel ametnikkudel karistust kanda tulevat. Siis pööranud vann. adv. abi N. jutu X. poolt toimetatava ekspertiisi iseloomu ja ülesannete peale, pärinud — palju viimane palka saab, kas ta poiss- või naisemees on, ja kas ta ehk ei sooviks tema, N-iga, koos kusagil õhtut mööda saata ehk kinosse minna.

Ühe ja teise asja üle kõneledes, hakkanud vann. adv. abi N. lõpuks rääkima, et tema ajavat ühe Tallinna speditsiooni firma asju, kes ka — — — paanamasse segatud. Üks firma omanikkudest olla tolliasju toimetanud ning mõnda kaupa odavamalt tellinud, kui kaupmeestele arvesse pannud.

Selles asjas olla tema, vann. adv. abi N., tahtnudki X-iga läbirääkida, et kas ei oleks ehk võimalik niiviisi toimetada, et see firma üldse asjast välja jääks, kusjuures tema, vann. adv. abi N, volitaja soov olla, et asi kohe ära likvideeritud saaks. Seal juures avaldanud